

အဖြူရောင် သစ်တော လမ်းကလေး

လင်းတည်ဦး

Typing By ဇေ

Proof & PDF - Noel

www.mmteashop.com မှ တင်ဆက်သည် . . .

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၄၉/၂၀၀၃ (၉)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၉/၂၀၀၄(၂)
ပုံနှိပ်ခြင်း	-	ပထမအကြိမ်
	-	ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်။
အုပ်ရေ	-	၅၀၀
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	-	မှတ်သန်
အတွင်းသရုပ်ဖော်ပုံများ	-	ဖေစိုးအောင်၊ သိုးထိန်း
Lay-out design	-	m. h. maung၊ ကျော်မျိုးသိန်း
အတွင်းဖလင်	-	ရဲဌေး
ကွန်ပျူတာစာစီ	-	ကျော်မျိုးသိန်း
စာအုပ်ချုပ်	-	ကိုမြင့်
မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ	-	Wizard Offset
		ဦးဇော်မင်း
		အမှတ် ၁၉၈ (မြေညီထပ်)
		၃၃လမ်း (အထက်)
		ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးအောင်စိုးမင်း
	-	အမှတ် ၇၄၊ အနော်ရထာလမ်း
		ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
စီစဉ်ထုတ်လုပ်မှု	-	လင်းဦးတာရာစာပေ
တန်ဖိုး	-	၅၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

- အမှာ
- အမှတ်တရ

အခန်း
 မိုးစက်များ
 တနင်္ဂနွေနေ့
 လမ်းလျှောက်ခြင်း
 ကမ်းခြေရွာ
 ငါ ငေးမောနေမိတဲ့ သစ်ပင်
 နာရီ
 ဖုန်မှုန်များ
 လေထန်သောနေ့

... .. ၁

အဆန် စီးဆင်းခြင်း
 အမှန်နဲ့ အမှားများ
 ကြော်ငြာ
 အနမ်း
 နှစ်
 စကားလုံးများ မွေးဖွား သေဆုံးတဲ့ ကမ္ဘာ
 သံကြိုးစာ
 ခရီးစဉ် နှစ်
 ကျွန်တော့် နှလုံးသားကို
 ကျွန်တော် မထွန်းညှိ နိုင်သေးသရွေ့
 အဖြူရောင် ကောက်ကြောင်း
 အိပ်မက် အဝါရောင်
 တိတ်ဆိတ်တဲ့ စင်္ကြံ

ငါ မင်းကို သတိရခြင်း ဝါကျများ

ကွက်လပ်များ

ငြီးငွေ့

ပင်ကို အရှိတရား

အချီအချ ၃၅

ဖျတ်ခနဲ တိမ်တိုက်များ

စွန့်လွှတ်သော ကလေးတစ်ယောက် အကြောင်း

... .. ၂

ညှို့ခံပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခြင်း

တကယ့် အဖြစ်အပျက်

မျက်လုံးတွေထဲ

သစ်တော

လမ်းကလေး

- ကဗျာရေးသားခဲ့သော ရက်စွဲများနှင့်

ပါဝင်ခဲ့သော မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များမှတ်တမ်း

အမှာ . . .

အနုပညာသည် ဘယ်တုန်းကမျှ မလွတ်လပ် ခဲ့ရှာပေ။ လောက အမြင်တို့ဖြင့် စွန်းထင်းပေကျ နေသော မည်သည့် အနုပညာ ပုံစံမဆို လွတ်လပ်မှု ဆိုသည်မှာ မရှိ။ လောကအမြင်ကို လူမှုဘဝက ပေးအပ် လိုက်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါလျှင်၊ လူမှုဘဝကို ဘာတို့က ဘယ်လို ပုံသွင်းတတ်ကြောင်း သိထားပါလျှင်၊ လွတ်လပ်သော ... ဟူသည့် နာမ ဝိသေသန တစ်လုံးကို ကျွန်တော်တို့ တပ်မက် မနေသင့်တော့။

မလွတ်လပ်သော အကန့်အသတ်များ အောက်မှာပင် ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်လုပ်၍ အောင်မြင် ခဲ့ကြသည် မဟုတ်သလော။ အဆိုးဝါးဆုံး ခံစားမှုမှာ မိမိကဗျာကို မိမိ ငြီးငွေ့ခြင်း ပင်။ ဆန်းသစ် ချင်သောစိတ်သည် ကဗျာဆရာကို နှိပ်စက်၏။ ကဗျာဆန်၍ ဝသောအခါ ကဗျာမဆန် ချင်တော့ပေ။ အလံကာရ စကားတို့ဖြင့် ထုံအီ လာသောအခါ ရပ်သုံးရွာသုံး များဘက်သို့ လှည့်ကြည့်၏။ နဖေသိမ်မွေ့ရင်း ငိုက်မျဉ်း လာသောအခါ ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်သော၊ အရိုင်းဆန်သော စကားလုံး တို့ကို ကောက်ကိုင်၏။ သွယ်ဝိုက် သိုဝှက် အနက် ဂယက်များချည်း အနည်ထ လာသောအခါ တိုးလျှိုပေါက် ကြည်လင် ပျောင်ကျသော ဖွင့်ချမှုကို အာသီသ ပြင်းပြ လာပြန်၏။ ခေတ်ရေစီး (trend) သည် ရုန်ကြမ်းဝါဒ (vulgarism) တောင်ကြားသို့ ဒလဟော စီးဆင်းရန် ဦးလှည့်လာပြန်၏။

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖတ်ကြည့်၍မျှ စိတ်အလို မကျသော ကဗျာမျိုး တို့ကိုသာ ရေးရေးနေသော ကဗျာဆရာသည် ပထမတန်းစား စိတ်ဆင်းရဲသူ ဘဝသို့ ရောက်ရ လေတော့သည်။ တရားခံ ရှာသော်လည်း မတွေ့၊ ထို စိတ်ဒုက္ခဘေးမှ ကင်းရာကုန်ရာ ကိုလည်း မမြင်၊ နာကျည်း ခံပြင်းသော sentimental poems များသာ ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီး ရေးချ နေမိတတ် ပြန်တော့သည်။

ဆေးကား ရှားလှ၏။ ဖော်ရန်လည်း မလွယ်။ ဆေးမြီးတို ဆန်သော ရေးဟန် ပြောင်းလဲမှု တို့ကလည်း ခဏသာခံ၏။

အနုပညာ လှုပ်ရှားမှု များတွင် Form တစ်ခုသာမက၊ content ရော၊ texture တွေပါ ပြောင်းလဲ ပါဝင်နေကြသည်။ လောကအမြင် “တိုင်ချည်” တွင် ခံစားချက်၊ အာရုံ ခံစားမှုများ၊ စကားလုံးများဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော ကဗျာ အထည်သား၏ အကြမ်းအချော၊ အထူအပါးသည် ပုံသဏ္ဍာန် ကိစ္စမျှမဟုတ်ဟု ကျွန်တော် တစ်ယူသန် နေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ပိတ်အုပ်တစ်ခု ရလာသောအခါ တိုက်ပုံ၊ ဘောင်းဘီ၊ ဂျာကင်၊ ရှပ်၊ ပိတ်သဘာဝနဲ့ အညီ ကြိုက်ပုံကို ချုပ်ပါလေ။ ပုံသဏ္ဍာန်သည် မြင်သာသော ပြောင်းလဲချက်၊ နှိုင်းယှဉ်မှု အရ မြန်သော ပြောင်းလဲချက်ပင်။

ယနေ့ခေတ် ကဗျာဆရာ အများစု (အထူးသဖြင့် မော်ဒန်သမား) များသည် နတ္ထိ ဝါဒနှင့် သံသယ အမြင် (nihilism and cynicism) ဆီသို့ ဦးတည်နေသော လောကအမြင် ကိန်းဝပ် နေကြကုန်၏။ တည်ဆဲ စံနှုန်းများ established criterions များကို မွေ့မွေ့ နှောက်နှောက်ပြုကာ “ဗဟိုချက်မဲ့” သော အတွေး၊ အဆက်အစပ် မဲ့သော အဖွဲ့ဖြင့် အဓိပ္ပာယ် မဲ့သော သဘောကို ပက်ပက်စက်စက် ဟောပြော ပြသလိုသော မေ့ကထိက များလည်း ဖြစ်ကြ ကုန်၏။

မနေ့ တစ်နေ့ကပင် ပြည်သူ့ စာပေအမြင်ဖြင့် အနုပညာကို သီးပွင့်စေသော ကဗျာဆရာ အချို့ပင် နတ္ထိဝါဒနှင့် သံသယ အမြင်သို့ လူးလွန် ပြောင်းလဲ သွားကြကုန်ပြီး ဖြစ်သည်။ ကြံဆရာသော ခေတ်နှင့် လူ တစ်ဦးချင်း၏ ဘဝကိစ္စများကို အကောင်းအဆိုး ဝေဖန်ရန် မရှိပါ။ ပြောလိုသည်မှာ ဘဝ အမြင်ဟောင်း တစ်ခုမှ ထိုသူ့အတွက် အမြင် နှောက်တစ်မျိုး ပြောင်းလဲသွားသည် ဆိုသော အချက်ပင်။ သူ့အတွက် အသွင်ဆန်းနေသော ကဗျာတချို့ ရေးရန် ရေခံမြေခံသစ် ရရှိ သွားပြန်တော့သည်။

ဘဝအမြင် ဆိုသည်မှာ ရေဒီယို တစ်ခါနားထောင်ရုံ၊ စာတစ်အုပ်ဖတ်ရုံနှင့် ပြောင်းသွားတတ်ရိုး မရှိရကား လူသည် အမြင်တစ်ခုထဲတွင် နစ်မွန်းရှည်ကြာ ရှိနေတတ် ခဲ့သည်သာ။

ဆန်းသစ်သော အသွင်ကို ဖော်နိုင်ရန် ဆန်းသစ်သော အတွင်းသရုပ်တစ်ခု လိုအပ်နေကြောင်း၊ အမြင်တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ပြောင်းသည့်တိုင် ထိုအမြင် ကိုယ်နှိုက်က platitute (သူပြော ငါပြောကိစ္စများ) ကဏ္ဍကောစ လုပ်သော အမြင်များသာ ဖြစ်ဖြစ် နေတတ်ကြောင်း၊ တကယ် ဆန်းသစ်သော အတွေးအမြင် abstraction သည် တမင်လုပ်ယူ၍ မရနိုင်ကြောင်း သတိပြုမိသမျှ ပြောစမ်း ကြည့်ချင်ပါသည်။

အနုပညာကိစ္စ၌ပင် အခြေအနေ နှစ်ရပ်၊ အတွေးအခေါ် နှစ်ရပ်သည် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ရလေ့ ရှိမြဲဖြစ်ရာ platitute ရော၊ ကဏ္ဍကောစ အမြင်များပါ သမားရိုးကျ ဖြစ်နေ တတ်ကြပါသည်။ အနုပညာ၏ ဆန်းသစ်မှုကို abstraction တကယ် ဖြစ်မှသာလျှင် ဆန်းသစ်သော အနုပညာ (innovative art) များ ထွက်ပေါ် ဖူးပွင့်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။

နတ္ထဝါဒသည် ဒီဘက်ခေတ် အနုပညာ သမားတို့၏ platitute၊ သံသယ အမြင်ကလည်း ဖော်ဒန်၏ နံရိုးတစ်ချောင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင်တောင် trend of inevitable result သာဖြစ်၍ platitute သဘောသာ ဖြစ်ပါသည်။

အကောင်းဆုံးမှာ သူပြောငါပြော ကြုံသလို ပြောနေကြသည့် ဖော်ဒန်“စံ” ဆိုသည်များကို မေ့ဖြစ်အောင် မေ့ထည့်လိုက်ပြီး သံသယနွံအိုင်တော (cynic quagmire) မှ ကျွဲနေသော ခြေတစ်ဖက်ကို ဆွဲနုတ်လိုက်ပြီး innovation ဖြစ်ရန်၊ abstraction ဖြစ်ရန် နှလုံးသွင်းခြင်းက တစ်ခုခု ပိုအကျိုးရှိ လာနိုင်မလား၊ စသည်ဖြင့် ... ။

ပြောစေချင် သောကြောင့် ပြောဖို့ အားယူခဲ့ပါသည်။ မပြောချင်ပါ။ မပြောလည်း သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်ပြီးသား ကိစ္စကို ပြောစေချင်သူ တို့ကလည်း သူတို့ သဘောထား အမြင်နှင့် သူတို့ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့် သဘောထား နှင့် ကျွန်တော် ... ။ ပြောဟေ့ ပြောဟေ့နဲ့ ပြောတော့လည်း ပြောပေါက် တစ်ခုတိုးရုံ ကလွဲလို့ ပိုထူး လာနိုင်ပါမည်လော။ ကမ္ဘာသည် ဤနည်းနှင့်ဖြင့် လည်နေဦးမည်သာ။

ခင်မင်အလေးထားမှုသက်သက်ဖြင့်

စိုးအိမ်

၂၃၊ ၁၊ ၂၀၀၁။

၀၀၀၀၀၀

အမှတ်တရ

ယခု စုစည်းတင်ဆက် လိုက်သော ကဗျာများသည် အသစ်များချည်း မဟုတ်ကြပါ။ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ကဗျာချစ်သူတို့ ဖတ်ဖူးပြီးသားက သုံးပုံ နှစ်ပုံ၊ မဖတ်ဖူးသေးသည်တို့က သုံးပုံ တစ်ပုံလောက် ပါဝင်ပါသည်။

ကျွန်တော်က ကဗျာ များများစားစား ရေးဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်။ ကျော်လွန် ဖြတ်သန်းခဲ့သော ကာလနှင့် နှိုင်းစာလျှင် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ကဗျာစာအုပ် စာမျက်နှာများ ပေါ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်က နည်းသလို ရေးသား ဖြစ်ခဲ့သည် ကလည်း မများလှ။

၁၉၉၁၊ ဇွန်လထုတ် ပိတောက်ပွင့်သစ် ကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ(၁)၊ အမှတ်(၃)တွင် အရိပ်တွေ ရှည်လျားတဲ့နေ့ ကဗျာ စတင်ဖော်ပြ ခံခဲ့ရသည်။ ကဗျာစာအုပ် အနေနှင့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် လောက်က မေငြိမ်း၊ မင်းထက်မောင်တို့ စီစဉ်၍ ကြယ်စင်လင်း စာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့သော အချစ်ကဗျာ-၉၈ ကဗျာ စာအုပ်တွင် (၁)ပုဒ်၊ ၂၀၀၁ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် အားမာန်သစ် စာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့သော ခေတ်ပေါ် ကဗျာဆရာ-၁၀ စာအုပ်တွင် (၅)ပုဒ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ယခုအထိ လစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ကျွန်တော့် ကဗျာများ ဖော်ပြခံရမှုက ကျိုးတိုးကျဲဝဲပင်။

ဤစာအုပ်တွင် ကဗျာများကို စီစဉ်ထားရာ၌ အချို့ကို ရေးသားခဲ့သော ခုနှစ်အလိုက် ပြန်လည် စီစဉ်ထားသည်။ လမ်းကလေး ကဗျာကိုမူ ၁၉၉၃ခုနှစ် လောက်က တည်းက ရေးသား ထားခဲ့သော်လည်း ကဗျာရှည် အနေနှင့် နောက်ဆုံးမှ ဖော်ပြ ထားပါသည်။ စုစုပေါင်း ကဗျာ (၉)ပုဒ်မှာ မဂ္ဂဇင်းများတွင် မဖော်ပြရ သေးသော ကဗျာများဖြစ်ပြီး ယင်းတို့ကို ရေးသားခဲ့သော နှစ်ကာလ အလိုက် စီစဉ်ထည့်သွင်း ခဲ့ပါသည်။

ယခုစာအုပ် အတွက်ကော ကျွန်တော့် ကဗျာများ အားလုံး အတွက်ပါ ကျေးဇူး စကား ဆိုရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ ကဗျာအပေါ် ဖွင့်ဆိုခံစား တင်ပြမှုနှင့် ကျွန်တော့် ကဗျာများကို မျှော်လင့်ဖော် ရခဲ့သော (ကို)မျိုးသန့်၊ အဆန်စီးဆင်းခြင်း ကဗျာအပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်မှု

အခြားသော အရာများ အတွက်နှင့် အစ်ကိုလို ခင်မင်ရသော (ကို)အောင်ဝေး။ သူတို့၏ မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖော်ပြ ပေးခဲ့ကြသော မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ ဆရာများ၊ စောင့်ဆိုင်းမှုနှင့် မေတ္တာသက်သက်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ပုံတွေ ဖန်တီး ပေးခဲ့ကြသော (ကို)ဖေစိုးအောင်နှင့် (ကို)သိုးထိန်း၊ ဝိသေသ အထူးပြုစရာ မလိုလောက်အောင် ကျွန်တော့်အတွက် အရေးပါသော ကဗျာဆရာများ ဖြစ်ကြသည့် (ကို)စိုးအိမ်၊ ကို(မင်းထက်မောင်)၊ (အစ်ကို) မောင်နီမြင့်(ပင်လယ်)၊ ကိုအုန်းသန်း၊ မဉ္ဇူလှိုင်နှင့် လွတ်လပ်အိမ် (အောင်စိုးမင်း-လင်းဦးတာရာ စာပေ) တို့အားလုံးသို့...

အမှတ်တရ.....။

လင်းတည်ဦး

အေဒီ- ၂၀၀၃

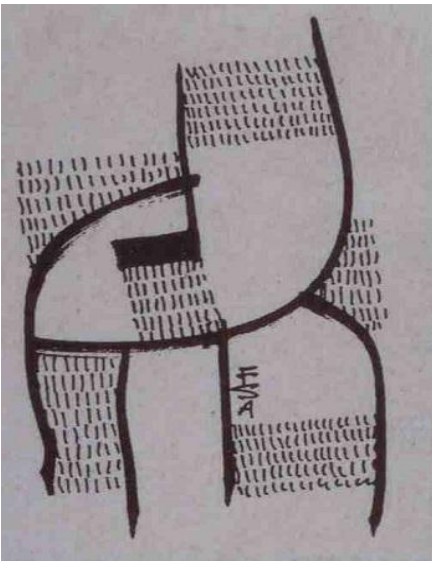

အခန်း

ကျပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းမှုထဲ
မြင့်သထက်အမြင့်ဆီ
ခက်ခက်ခဲခဲ သက်ဆင်းခဲ့ကြ။

အချိန်
အကွာအဝေးနဲ့ အကျယ်အဝန်းတွေကို ချို့ပစ်
လက်တွေ့ကိုတော့ ဆန့်ထုတ်ခဲ့ကြ။

အဲဒီမှာ
လေအတုနဲ့ အလင်းရောင် အတုအတွက်
ကျေနပ်မှုတချို့ ရခဲ့ကြ။

အဲဒီမှာ
 ထိတ်လန့်ဖွယ် မြင်ကွင်းတွေရဲ့ မျက်ကွယ်
 တိမ်တွေမျောလွင့်
 တစ်ခဏလျှပ်ပြက်
 ငှက်အုပ် အဝေးခရီး ပျံသန်းသွားတာ
 ငေးကြည့်
 ကောင်းကင်ကို တမ်းတကြ။

တစ်နေရာတည်းမှာ
 အရေခွံအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်
 ဝပ်ကျင်းတွေထဲက မူတ်ထုတ်ခံလိုက်ရလို့
 ထိတ်လန့်တကြား လွင့်စင် ပျံသန်းလာတဲ့
 စကားလုံးတွေနဲ့ ကခုန်ကြ။

ဆွေးမြည့်သွားခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ဟောင်းတွေကို
 လမ်းမတွေပေါ် စွန့်ပစ်
 အိပ်မက်အသစ်တွေ ထပ်မံညှစ်ထုတ်ကြ။

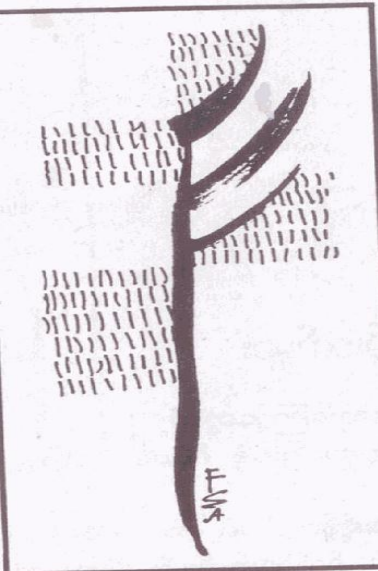
အဲဒီလိုနဲ့
 နံရံတွေကို အခိုင်အမာကာရံလို့
 သော့တွေကို အထပ်ထပ် ခတ်ထားခဲ့ကြတယ်။ ။

မိုးစက်များ

သွေးကြောတွေလို
ကမ္ဘာမြေအနှံ့ စီးဆင်းသွားကြ။

အချိန်ကာလရဲ့ ကင်းပတ်စပေါ်မှာ
အနစ်သာရအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲခဲ့ကြ
အေးမြညင်သာမှု စမ်းချောင်း
မပြောင်းမလဲမှု အိုင်
အတားအဆီးမဲ့မှု ရေတံခွန်နဲ့
ရင့်ကျက်လှုပ်ရှားမှု မြစ်။

သူတို့ဟာ
သူတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတဲ့ အပူရှိန်နဲ့
ပျံတက်ခဲ့ကြ

သူတို့ဟာ
သွေးကြောတွေဖြစ်သလို
ကမ္ဘာမြေရဲ့ လွင့်မျောနေတဲ့ ဦးခေါင်း။

အရှည်လျားဆုံး ဒဏ္ဍာရီထဲမှာ
သူတို့ဟာ
အစဖြစ်သလို
အဆုံးလည်းဖြစ်တယ်။

အချိန်ကာလ၊ တောင်တန်း၊ လွင်ပြင်နဲ့ ချိုင့်ဝှမ်းတွေပေါ်
တစ်စုံတစ်ရာကို လျှို့ဝှက်ထားဆဲ
ပင်လယ်ဆီ။ ။

တနင်္ဂနွေနေ့

တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်နေ့ဟာ
အစစ်အမှန် ဖူးပွင့်လာခဲ့တယ်။

ညအိပ်မက်တွေကို လွှတ်ချခဲ့ပြီး
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ
ပန်းပင်တွေကို ရေလောင်းပြုပြင်ဖို့ သတိရခဲ့တယ်
စာရင်းဇယားတွေ၊ ငွေကြေးနဲ့
စက္ကန့်တွေကို မေ့လျော့ထားလို့ပေါ့။

အကောင်းဆုံး ရိုက်ချက်တစ်ချက်အဖြစ်
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ ကျင်းထဲကိုဝင်သွားတယ်။

သာယာတဲ့သစ်တောရဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ
ပျော်ပွဲစားထွက်ရင်း
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ ရယ်သံတွေအဖြစ် ပျံသန်းသွားတယ်။

ကင်းဗတ်စရဲ့ မျက်နှာပြင်ထဲ စီးဝင်သွားပြီး
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ
သဘာဝလောကရဲ့ အတွင်းဖက်ကို ရောက်ခဲ့တယ်
ငါးမျှားချိတ်မှာ ငါးစာမတပ်ဘဲ
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ မျှားနေခဲ့တယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ
ကလေးတွေအတွက် အချိန်ပေးခဲ့တယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ
ခေါင်းလောင်းသံတွေကို သူ့ရင်ထဲမှာ ပဲ့တင်ထပ်နေခဲ့တယ်။

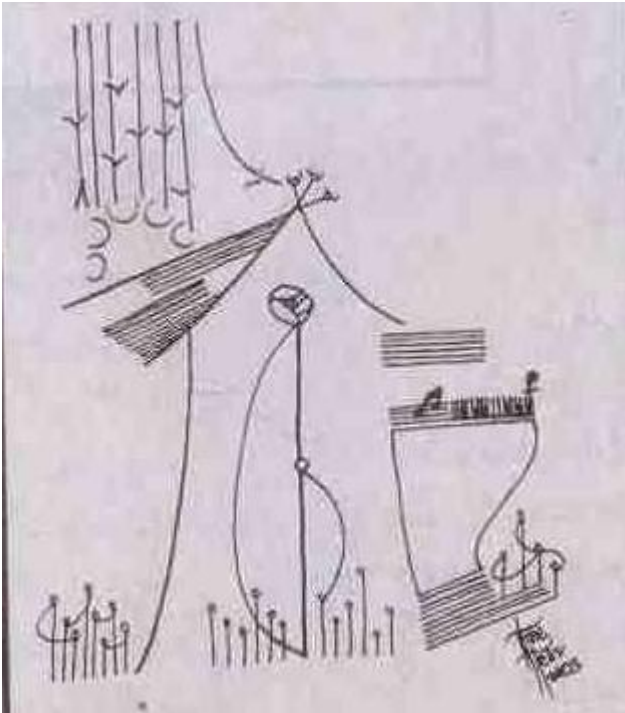
အလည်အပတ်ရောက်လာသူတွေကို
ပို့ဆောင်နှုတ်ဆက်ပြီး အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ ပုံရိပ်တွေကို ပြန်လည်ရေးဆွဲနေခဲ့တယ်။

ဆေးရုံရတင်ပေါ်က လူနာရဲ့လက်ကို
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ ကန့်သတ်မှုတစ်ခုနဲ့ပဲ
မူးရီခဲ့တယ်။

ညနပျိုနေဆဲမှာ
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ
ကမ္ဘာလောကရဲ့ ပြဇာတ်အချို့ကို သွားကြည့်ခဲ့တယ်။

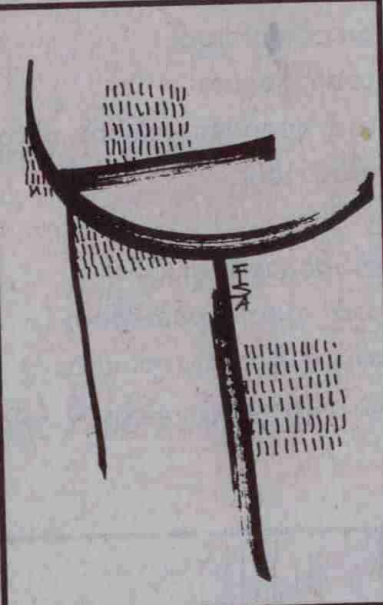
ကောင်းသောညပါ
တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ
သူ့ရဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့အဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး
အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပြီ။

တနင်္ဂနွေနေ့ရဲ့ ဖူးပွင့်မှုကို
ညရဲ့ အနက်ရောင်အရိပ်တွေ
အိပ်မက်ရဲ့ လက်ချောင်းရှည်တွေ
လာရောက်ထိန်းစား စုပ်မြို့မှုကို ခံလိုက်ရတော့တယ်။ ။

၀၃၀၃၀၃၀၃

လမ်းလျှောက်ခြင်း

မြို့ကလေးရဲ့ အထက်မှာ
 ညရဲ့အမှောင်ထုကြီး ရှိတယ်
 မှိန်ပျံပျံ လမ်းမီးတိုင်တွေအောက်
 ငါ လျှောက်ရင်း ခံစားနေမိရဲ့
 မိုးပျံပူဖောင်းတစ်လုံး ရုန်းကန်နေပုံ ငိုစိတ်နဲ့
 ပလတ်စတစ် ပေတံတစ်ချောင်းလို
 မာဆတ်ဆတ်မြို့ကလေး။

အိပ်မက်တွေ
 ဖောက်ခွဲပစ်ဖို့ အသင့်ရှိနေမလား
 အိပ်မက်တွေထဲက
 ရုတ်တရက် ခုန်ထွက်လိုက်လေမလား
 ရုတ်တရက် ပျို့အန်ပစ်တော့မလား

ငိုစိတ်အထင်နဲ့ မြို့ကလေး။

လူတွေ
တချို့ ခလုတ်ပိတ်လိုက်သလို အိပ်ပျော်တတ်လာ
အဝေးမှာ
ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး
လင်းလက်နေတဲ့ ကြယ်ပွင့်တွေရှိနေတယ်။

ဘယ်သူများ
ပြတင်းပေါက်တစ်ခု ဖြစ်နေသလဲ
ငါကတော့
လမ်းမီးတိုင်တွေအောက်
လျှောက်နေဆဲ။

မြစ်အောက်က မြစ်တစ်စင်း
တိတ်ဆိတ်ခြင်းမက တိတ်ဆိတ်ပြီး ပြင်းထန်
သူ့ရဲ့ စီးဆင်းသံကို ငါ နားစိုက်နေမိတယ်
ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး
မှိုန့်ပျံ့ပျံ့ လမ်းမီးတိုင်တွေအောက်မှာ
ငါ လျှောက်ရင်း ခံစားနေမိရဲ့။

အဲဒီလိုနဲ့
အနာဂတ်ဆီ လျှောက်မိလျက်သား
ဖြတ်သွားတတ်တာ တစ်ခုပါပဲ။

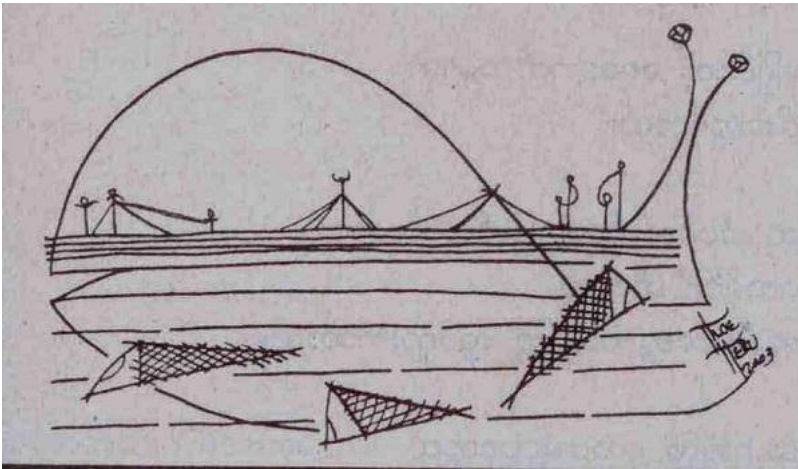
အဲဒီမှာ ဘာရှိမလဲ။ ။

ကမ်းခြေရွာ

မမြင်ရတဲ့ ရေအောက်ကမ္ဘာမှာ
ငါးတွေရှိတယ်။

ဆားငံပင်လယ်ပေါ် ဖြတ်တိုက်လာတဲ့
လေရိုင်းရဲ့ ဟီသံမှာ
အုန်းပင်တွေ သွေးကြွ လှုပ်ရှားလာတယ်။

အ, ကာလ လေထန်ညတွေထဲ
လူတချို့
ပင်လယ်ပြင်ကနေ တက်လာကြသတဲ့
ဝိုးတဝါးအရိပ်များအဖြစ်နဲ့။

တိမ်နဲ့လှိုင်းများ ဆက်စပ်ရာ
ဟိုး အဝေး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီက
တစ်စုံတစ်ရာကို သယ်ဆောင်လာခဲ့

မေးခွန်းများ မဟုတ်
အဖြေများ မပါဝင်
ဖန်တီးမှုများ မဟုတ်
စကားသံများအဖြစ် မကြားကြရ။

စွန့်ပစ်ခဲ့ကြတဲ့
အမှိုက်သရိုက်ဟောင်းများကိုတော့
သဲသောင်ပြင်ပေါ် ပြန်ချထားခဲ့လေတယ်။

သူတို့က
နှစ်တစ်နှစ် တစ်နှစ်မှာ
ရက်တချို့ သတ်မှတ်ခဲ့ကြတယ်
နေထွက်နေဝင်ကို စောင့်ကြည့်ဖို့က တစ်ရက်
ပင်လယ်လှိုင်းတွေကို အပျော်စီးဖို့က တစ်ရက်။ ။

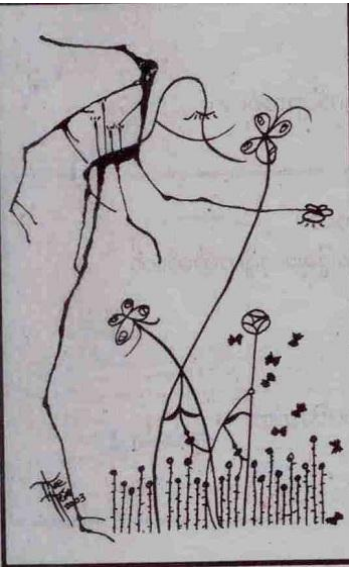
ငါငေးမောနေမိတဲ့ သစ်ပင်

သစ်တစ်ပင်ကို ငါငေးမောနေ
အရွက်ရွေ့ဥတုထဲ
သူ့ရဲ့သဘာဝကိုမြင်နိုင်ဖို့
အလေ့အထပြုခဲ့တဲ့ ငါ့မျက်လုံးအစုံဟာ
မှုန်ဝါးရီဝေနေတယ်။

သူ ဘယ်လိုရှင်သန်နေတယ်
ဘာကြောင့် အရွက်တွေရွေ့ချလေ့ရှိတယ်ဆိုတာ
ငါ့ အာရုံစူးစိုက်မှုက
ညနေခင်းတချို့မျှသာ။

သူဟာ၊ သစ်တောရဲ့ သစ်ပင်မဟုတ်
 သူ့ရဲ့ သစ်ရွက်တွေပေါ်မှာ
 ဖန်လုံအိမ်အာနိသင်ဓာတ်ငွေ့တွေ
 ကိန်းဂဏန်းတွေ
 ပွရောင်းရောင်းလေရဲ့ အထီးကျန်မှုနဲ့
 ဖုန်မှုန့်တွေ
 စွန်းပေကပ်ပြီနေတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ
 သူ့အရွက်တွေ ပိုမိုစိမ်းမြဲလာ
 ကပ်ပြီနေတဲ့အရာတွေကိုတော့
 အကြိမ်ကြိမ် ရွေ့ချ သန့်စင်ပစ်ခဲ့
 အခုတော့
 ဟင်းလင်း အရွက်မဲ့နေပြန်တယ်။

လသာတဲ့ညတွေမှာများ
 အပူရောင်အလင်းတန်းတွေ
 ထိုးယှက်မှုကြားကနေ
 သူ့ရဲ့လက်ချောင်းတို့
 အစွမ်းကုန်ဆန့်ထုတ်လို့
 တဖျစ်ဖျစ်မြည်သံ ငါကြားရ
 ငြိမ်သက်မှုကို တမ်းတစဉ်
 ငါ ငေးမောနေတဲ့ သစ်တစ်ပင်လေ။ ။

၀၃၀၃၀၃၀၃

နာရီ

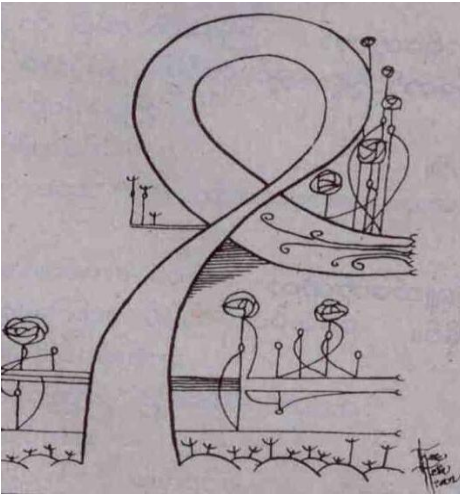
တချက်ချက်သွားနေတဲ့ နာရီတွေဟာ
 လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ
 တိတ်ဆိတ်ညတွေမှာပင်
 မရပ်မနား လည်ပတ်နေကြတယ်။

အဲဒီ နာရီတွေရဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ
 ကျွန်တော်တို့
 အစ, ကို အပြီးအပိုင် မြှုပ်နှံပစ်ခဲ့ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့
 အိပ်မက်တွေ၊ လမ်းခရီးတွေကို
 နာရီတွေက ကန့်ပစ်လိုက်ကြရဲ့။

သူတို့ရဲ့အချက်ပေးသံတွေမှာ
 ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ

အသင့်ပြင်ဆင် လျှောက်လှမ်းကြ
ရပ်တန့်ကြရတယ်။

သူတို့ရဲ့ ဆူညံတဲ့အချက်ပေးသံတွေထဲမှာ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပန်းပွင့်တွေ
မနက်ခင်းနဲ့ နှင်းစက်တွေ
ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရရှာပေါ့။

တချက်ချက်သွားနေတဲ့ နာရီတွေဟာ
လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ
တိတ်ဆိတ်ညတွေမှာပင်
မရပ်မနား လည်ပတ်လျက်။

နာရီတွေကို
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသက်ရှူသံတွေထဲက
ခွဲထုတ်ပစ်ဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်။

နာရီတစ်လုံးဟာ
အချိန်ကာလထဲမှာပဲ
စက်ချို့ယွင်း၊ ရပ်တန့်သွားမှာပဲ။ ။

ဖုန်မှုန့်များ

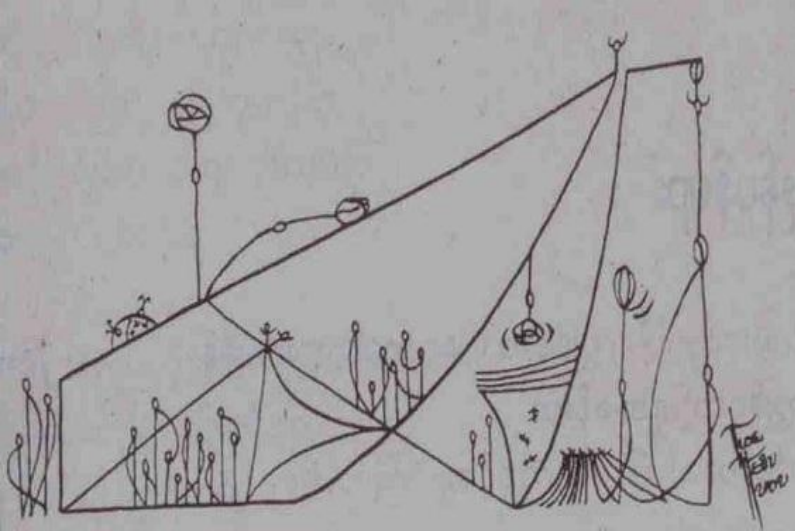
လမ်းတွေပေါ် ကျွန်တော် လျှောက်သွားနေချိန်
ကျွန်တော်တို့ရဲ့အခန်းထဲ
တိတ်တဆိတ် ရောက်နှင့်နေခဲ့ကြတယ်။

စာအုပ်စင်နဲ့ စားပွဲတွေပေါ်မှာ
သူတို့ငြိမ်သက်နေကြ
ကြမ်းခင်းရဲ့ မမြင်ကွယ်ရာထောင့်တွေမှာ
သူတို့ဝပ်နေကြ
နာရီထဲမှာ
ကာလရှည်လျား ပုန်းအောင်းနေကြတယ်။

အခန်းထဲက လေဟာ
သူတို့ကြောင့် ပိုမိုညစ်ညမ်းနေရ။
စားပွဲတင်ပန်းတွေ
သူတို့ကြောင့် ညှိုးခြောက်သွားရ
စာအုပ်တွေ
သူတို့ကြောင့် ဟောင်းနွမ်းသွားခဲ့ရ။

ညမရောက်မီ
အိပ်ရာတွေပေါ် ရောက်နှင့်နေကြပြီး
မအိပ်စက်ခင်
လဲ့ကျင်းသန့်စင်ပစ်ကြရ

နောက်ဆုံး
အိပ်မက်တွေလည်း
တစ်စတစ်စ ဟောင်းနွမ်းသွားခဲ့ရတယ်။

လှဲကျင်းသန့်စင်ပစ်လိုက်တိုင်း
မကြာခင်မှာပဲ
ပြန်လည်ရောက်ရှိနေတတ်ကြ
သန့်စင်လတ်ဆတ်မှု မရနိုင်တော့ပါ။

နေထိုင်ရာအခန်းတွေကို
သန့်စင်ဖို့မေ့လျော့လို့
ကျွန်တော်တို့ဟာ

ပိုမိုရှည်လျားတဲ့ လမ်းတွေပေါ် လျှောက်မိကြ

အခန်းတွေထဲ

သူတို့တွေ ပိုမိုထူထပ်ရောက်ရှိလာကြတယ်။

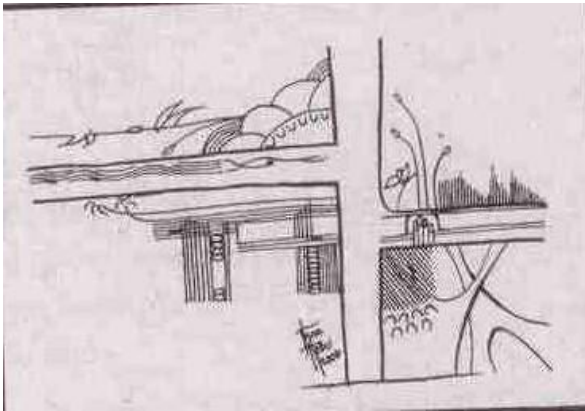
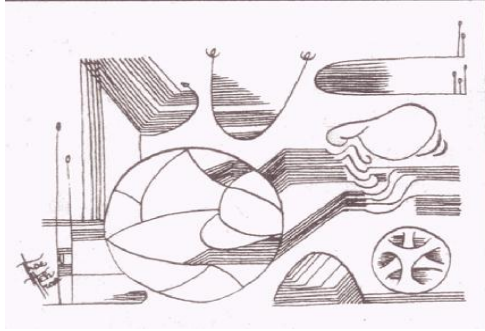
ဒီကမ္ဘာကြီးပေါ်
ဖုန်မှုန်တွေ ဘယ်လိုရောက်ရှိလာကြပါလိမ့်
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆံပင်တွေ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဦးခေါင်းတွေထဲ
ကျရောက်လာနေမြဲပင်။

နေ့စဉ် ရှူရှိုက်နေရတဲ့ လေမှာလည်း
သန့်စင်လတ်ဆတ်မှုတွေ
တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ နည်းပါးလာတော့ရဲ့။ ။

လေထန်သောနေ့

လမ်းပေါ်မှာ
သူတို့ဦးခေါင်းတွေထက်က
ဦးထုတ်တွေ လွင့် ကျ
ရယ်ရယ်မောမော
သူတို့ ပြိုင်ဘီးတွေ ရပ်တန့်ပြီး
ပြန်ကောက်ယူကြ
ပြီးတော့ ဆက်သွားကြတယ်
ညနေခင်းရဲ့
ဟိုး အဝေးက
မိုး ကုပ် စက် ဝိုင်း တစ် ခု ဆီ ။ ။

... .. ◡

ဒက်ရာများနဲ့ကောင်းကင် ...
ဌာန်များ ... တဲ့
ကျွန်တော်ပါပဲ။

အနောက်ဘက်မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း
ဆောင်းညများနှင့်
ကမ္ဘာဦးစည်းမျဉ်းတချို့
ဤသို့ အတူတကွ ရှိနေကြသည်။

အဲဒါကို ကြိုက်နှစ်သက်ရင်တော့
ရော့ ... ဒီမှာ
အခြားတစ်ခု။

ရှုပ်ထွေးမှု ... တဲ့၊ ကွန်ရက် ... တဲ့
ခင်ဗျား ဒီမနက် တစ်ခုခု စားသောက်ပြီးခဲ့ပြီလား။

ခင်ဗျား မမြင်တွေ့ရသေးတာတွေက အများကြီးပါ
ပြီးခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေခင်းတစ်ခုက
ကျွန်တော် ဒီအကြောင်း တွေးခဲ့မိသေးသလား

မသေချာတော့ပါဘူး။ ။

၀၀၀၀၀၀

အဆန်စီးဆင်းခြင်း

ကျွန်တော်
အခန်းတစ်ခုထဲတွင် ဖျားနာနေသည့်အကြောင်း
ကမ္ဘာသည် မီးခိုးငွေ့များကြောင့်
အသက်ရှူကျပ်နေသည့်အကြောင်း
ပြောပြချင်ပါသည်။

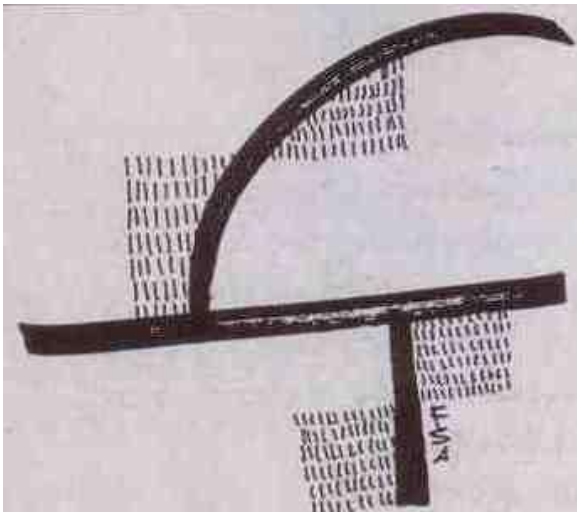
အချိန်ကာလက တုတ်ကောက်တစ်ချောင်းနှင့်
လမ်းလျှောက်နေသည်။

ပြတင်းပေါက်မှ
ဓာတ်ကြိုးတန်းများ မြင်ရသည်

အဝေးတွင် မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားသည်
(မျက်စိများက အဆုံးထိ မမြင်နိုင်ပါ)
သူတို့ ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကို သွားကြသလဲ
မေးခွန်းဟောင်း တစ်ခု အခန်းထဲ ဝင်လာသည်
ဒဏ်ခံကြိုးကိုတော့
စီးအားမပြင်းလိုက်ပါနှင့်

သတင်းအချို့ ကြားရသည်
မြို့အနီးရှိမြစ် ကောက်ကွေ့ တိုက်စားခြင်း
ယင်းသည် သဘာဝတရားပင်လား
မြစ်အောက်ကမြစ်သည် ပင်လယ်ဆီ စီးသွားခဲ့ပါပြီ။

သေချာပါသည်
ဘဝကို မြစ်တစ်ခုနှင့် တင်စားခဲ့ပါလျှင်
ကျွန်တော် မစုန်ခဲ့ပါ။ ။

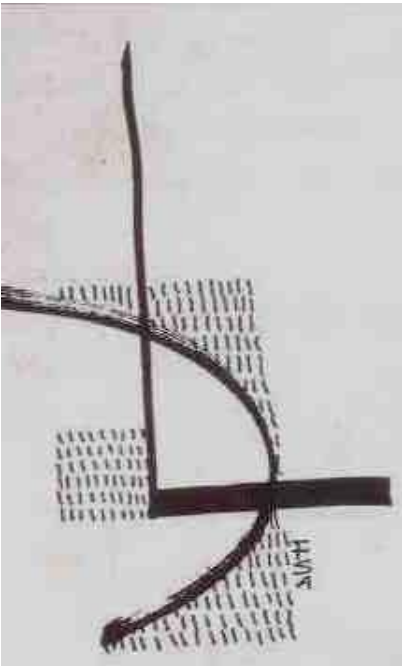

အမှန်နဲ့ အမှားများ

အုတ်ခုံကလေးပေါ်မှာ
ကျောင်းကပြန်လာတဲ့ ကလေးငယ်တချို့
သူတို့လေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်တွေ ကိုယ်စီထုတ်လို့

စာအုပ်ထဲက
အမှန်နဲ့အမှား သင်္ကေတတွေ
တစ်ဦးချင်းစီ ရေတွက်ကြ။

(ဒီသင်္ကေတတွေက
သူတို့မိဘတွေအဖို့တော့
အရေးကြီးမှာ အသေအချာပါပဲ)

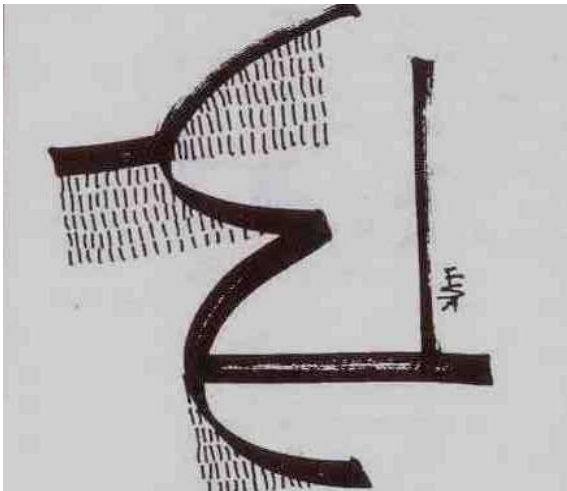

ပြီးတော့
ဘယ်သူက အမှန်အများဆုံး
ဘယ်သူက အမှားအများဆုံးဆိုတာ
ရယ်ရယ်မောမော
အော်ဟစ်ကြေညာ လိုက်ကြတယ်။ ။

၀၀၀၀၀၀

ကြော်ငြာ

သင့်ဖြစ်တည်မှုအတွက်
ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်းသစ်တချို့၊ မျှော်လင့်ထားပါသလား
သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို နားကြပ်နဲ့ နားဆင်နိုင်သလို
သင့်နားထင်နှစ်ဖက်မှာ ကပ်ထားရုံမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ
 အလုပ်နဲ့အိပ်မက်၊ အိပ်မက်နဲ့အလုပ်
 ဒါပဲမဟုတ်ပါလား
 မနက်ဖြန်အကြောင်း ဦးခေါင်းထဲ မထည့်နိုင်ခဲ့ပါ။

သင် အိပ်စက်တဲ့အခါ
 ကျွန်ုပ်တို့ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ကိရိယာကို
 တပ်ဆင်ပြီးမှ အိပ်စက်ပါ။

သင့်တစ်နေ့တာ ပင်ပန်းမှုအတွက်
 အာရုံကြောတွေ ကိုက်ခဲညောင်းညာမှုအတွက်
 ဒီကိရိယာက စွမ်းဆောင်ပေးပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ “အိပ်မက်အသစ်”တွေက
 သင့်အာရုံကြောတွေကို သက်သာအားကောင်းလာစေမယ်
 ဒဏ်ရာတချို့ ပျောက်ကင်းစေမယ်
 နှစ်မြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နိုင်ပြီး
 မနက်ခင်းမှာ ကြည်လင်စွာ နိုးထစေလိမ့်မယ်
 သင့်မျှော်လင့်ချက်တွေ
 အနာဂတ်မှာ ပိုမိုပီပြင်လာစေပါလိမ့်မယ်။

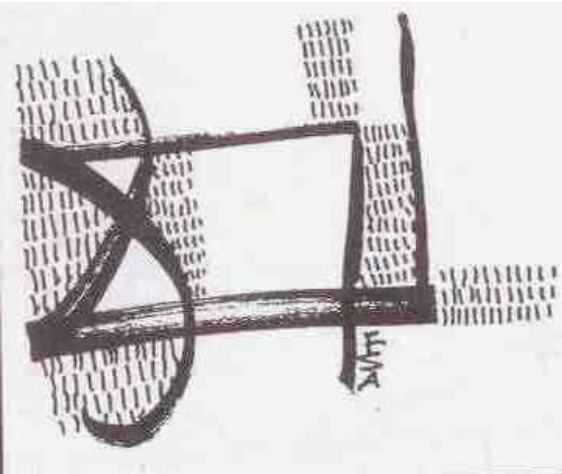
သင်နှစ်သက်တဲ့ ပက်ကင်ဘူးပေါ်မှာ
 တိုးတက်သောနိုင်ငံများစတိုင် စာတမ်း
 ကုမ္ပဏီ အမှတ်တံဆိပ်အစစ်နဲ့
 အတုအပ သတိပြု လက်ခံ ခံစားနိုင်ကြပါတယ်။ ။

အနမ်း

မျက်လုံးမှိတ်ထားတဲ့အခါမှာပေမယ့်
တို့ မြင်တွေ့ကြတယ်
မူးယစ်စေတတ်တဲ့ အချို့ရည်တစ်ခုကို
စုပ်ယူသလိုမျိုး
ဘာတစ်ခုမှ မယူလို။

ကျောချင်းထိကပ်ထားတဲ့ အခါမှာပေမယ့်
တို့ မြင်တွေ့ကြတယ်
အရိုင်းဆန်တဲ့ သန်မာခြင်းတွေ
တုပ်နှောင်ထားသလိုမျိုး
ဘာတစ်ခုမှ မရလို။

ဒါ ဘယ်သူ့လက်တွေလဲ
ဒါ ဘယ်သူ့မျက်လုံးတွေလဲ
တို့ ခွဲခြားဖို့မလို။

ခန္ဓာကိုယ်တွေဟာ မာကြောမှာပဲ
 မင်း ဝင်ရောက်လာတယ်
 ငါက ငြိမ်သက်
 ငါ ဝင်ရောက်လာတဲ့အခါ
 မင်းက တိတ်ဆိတ်လို့။ ။

၀၃၀၃၀၃၀၃

နှစ်

မြင့်မိုးအောင်တို့နှစ်ခုသို့ -

မင်းက
 ရွှေအိမ်စံမင်းသမီးလေးအကြောင်း
 စာအုပ်ဟောင်းတစ်အုပ်ဖတ်ပြီး ရယ်မောနေတဲ့အခါ
 ငါက
 အဆင်မပြေမှုတချို့ကို ညည်းမိတယ်။
 မင်းက
 “ဘဝဟာ တိုတိုလေးပါ” တဲ့
 ငါက ငှက်အုပ်အိပ်တန်းပျံပုံ ငေးနေတုန်း။

ငါက သွားကိုက်နေတဲ့အခါ
 မင်းက မင်းဆံပင်တွေအကြောင်းပြောပြ။

မင်းက သီချင်းတွေထဲက ငါ့ကို
 စာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ ပစ်ပေါက်လိုက်တဲ့အခါ
 ငါက လှေကားအိုကနေ အောက်ဆင်းသွား။

မျက်လုံးတစ်ခုထဲ မျက်လုံးတစ်ခုကဝင်

တစ်ယောက်အကြည့်ထဲ တစ်ယောက်အကြည့်ကစီးဆင်း
အရာရာဟာ အဲဒီမှာစခွဲတာ။

မင်းက ပန်းပင်တွေ ရေလောင်းနေတဲ့အခါ
ငါက သီချင်းဟောင်းတစ်ပုဒ်ကို ညည်းလို့ပေါ့။ ။

စကားလုံးများ မွေးဖွား သေဆုံးတဲ့ ကမ္ဘာ

သစ်ရွက်တွေ အကြိမ်ကြိမ် ကြွေခဲ့ပြီးပြီ။

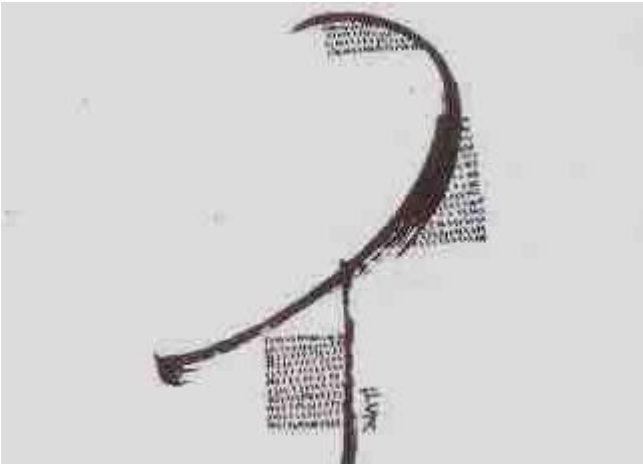
စကားလုံးတွေ ပိုမိုကြွယ်ဝ များပြားလာခဲ့
ဒါနဲ့များတောင်
ဒီလောကရဲ့ ခံစားဖွယ်အမှုတွေကို
ဖွဲ့ဆိုတင်စား မရလောက်အောင် အခက်ကြုံရ။
မှတ်မိသေးတယ်။

သူမကို ကျွန်တော် စတွေ့ချိန်တုန်းကပေါ့
အခြေတကျ တည်ငြိမ်မှုကလေး
ဥခွံကွဲအက်ခဲ့သလို
ချစ်ခြင်းဆိုတဲ့ စိတ္တဇနာမ်ဟာ
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ဖူးပါတယ်
အခုတော့
ကောင်းမြတ်ခြင်းတရားဟာ
ဒီကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်
အရိပ်မည်းနဲ့ တွဲလျက်သားပေါ်ပေါက်လာ
အားလုံး၊ အားလုံးသော

စကားလုံးတွေ၊ အသုံးအနှုန်းတွေဟာလည်း
အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။

ကြာတော့
ရိုးအီ ဟောင်းနွမ်းသွားခဲ့ပြန်ပေါ့။

သင် မရေးဖွဲ့ရသေးတဲ့ကဗျာဟာ
ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါတယ်။ ။

၀၃၀၃၀၃၀၃

သံကြိုးစာ

ထိုနေ့က
သံကြိုးစာတစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့သည်။

လူနာမှာ
လမ်းတစ်ဖက်ရှိ
လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ဆုတောင်းရာ အိမ်တော်ဆီ
ငေးရီကြည့်နေရင်း
အထီးကျန် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ညနေခင်းဝတ်ပြုချိန် ခေါင်းလောင်းထိုးလုလု
ကျနေရောင်အောက် လမ်းမတွေပေါ်မှာ
လူနဲ့ကားတွေ လှုပ်ရှားသွားလာလျက်
အိမ်ပြန်ချိန်။

သူဖတ်ချင်သည်ဟု ပြောခဲ့ဖူးသော
လူ့ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ်နှင့် သေခြင်းတရား(နောက်ဆုံးထုတ်)
စာအုပ်ကိုဝယ်ပြီး ဆေးရုံဆီပြန်ခဲ့သည်။

မှောင်ခွဲပြီ။

ထိုနေ့က
ပေးပို့ခဲ့သော သံကြိုးစာမှာ
ယနေ့ထိပင် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ
မပြန်ကြားခဲ့သေးပါ။ ။

ခရီးစဉ် နှစ်

အသံဗလံတွေက
ဒီညကို အထီးကျန် ရှောင်ခွာသွားခဲ့ပါတယ်။

မြင်နေ ထိတွေ့နေသမျှ အရာအားလုံး
ပိုမိုနက်ရှိုင်းစွာ
ကျွန်တော့်အဖျဉ်းထဲ တိုးဝင်လို့။

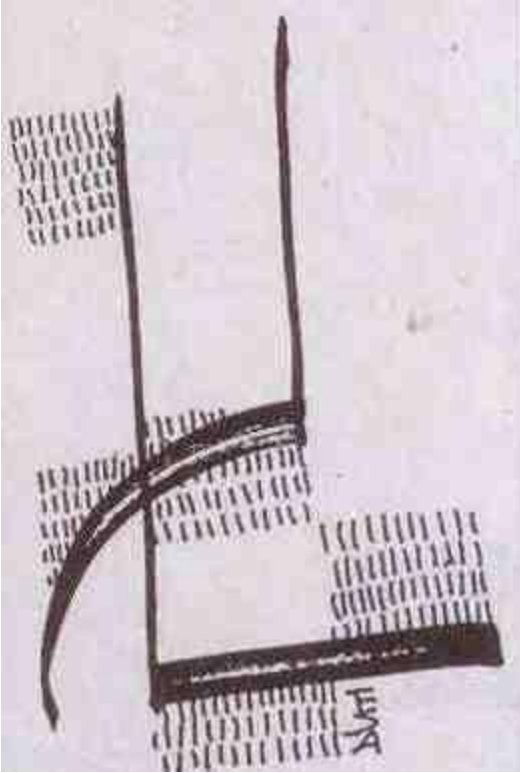
တိတ်ဆိတ်မှုဟာ
အကျယ်လောင်ဆုံးအသံဆိုတာ
သက်သေပြနေသလိုပါပဲလား။

နာရီလက်တံတွေက
မနက်အရက်တံခါးဝဆီ
ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ချီတက်သွားကြပြီ။

ဟောဒီအိမ်ကလေး
အမှောင်ထဲ စမ်းဝါးတွန်းဖွင့်မြဲ တံခါးကလေး
လျှောက်နေကျ လမ်းဟောင်းကလေး
ဆုံနေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးနဲ့
ကျွန်တော်ချစ်တဲ့...။

ဘဝခရီးဆိုတာ
မမြင်ရတဲ့ ပွဲစဉ်ဇယားတစ်ခုပါလေ
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတွေက
လျှောက်လေ....ဝေးလေ.....။

ဘယ်မှာ အဆုံးသတ်မလဲ
မသိရ။ ။

၇၇၇၇၇

ကျွန်တော့်နှလုံးသားကို
ကျွန်တော် မထွန်းညှိနိုင်သေးသရွေ့။

ကျွန်တော် မဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်တွေလည်း
ကျွန်တော့်မှာ ဖြစ်လို့
ရာသီတွေဟာ ဟောင်းခဲ့ပြီ။

စိတ်ကို
ကြယ်သီးအပြည့်တပ်ထားရတဲ့ နေ့ရက်တွေမှာပေါ့။

စိတ်ယားယံခြင်း အနာပေါ်မှာ
အားလပ်နေသော နေ့လယ်ခင်းများ
ပြောင်းလဲနေသော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်များ
အစာတပ်များနေသော ကြော်ငြာများ။

အဲဒီလို ဖြစ်ခဲ့တာပါပဲ
ယဉ်ကြေးစကမ္ဘာကြီးပေါ်မှာ
ဖုန်တွေက ကျွန်တော့်ကို ကိုက်ခဲ့ကြပြီ။ ။

၇၄၇၇၇၇

အဖြူရောင်ကောက်ကြောင်း

မသေအောင်စိုက်ပျိုးရင်း
မသေမရှင်တွေနဲ့
သေသလိုဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ရှိသင့်တယ်မဟုတ်လား
ဖွင့်ဟ သီကျူးလိုက်ဖို့
အတွင်းမှာ
သီချင်းတစ်ပုဒ်
မြစ်တစ်စင်းရဲ့အလျင်လို
ရင်ထဲက
စီးဆင်းမှုတစ်ခု။

မှောင်သောညတွေ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မမွေးဖွားမိလေခြင်း
နောင်တတရားတို့
ငါ့အဖို့ ပြန်လာခဲ့ကြပြီ။

နေ့စဉ်ဘဝမှတ်တမ်းများ
အထားအသို မှားယွင်းခဲ့ရာ
လက်လွတ်ဆုံးရှုံးမှုတိုင်းမှာ
တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ့ပါးရစေသား။ ။

၀၀၀၀၀၀

အိပ်မက်အဝါရောင်

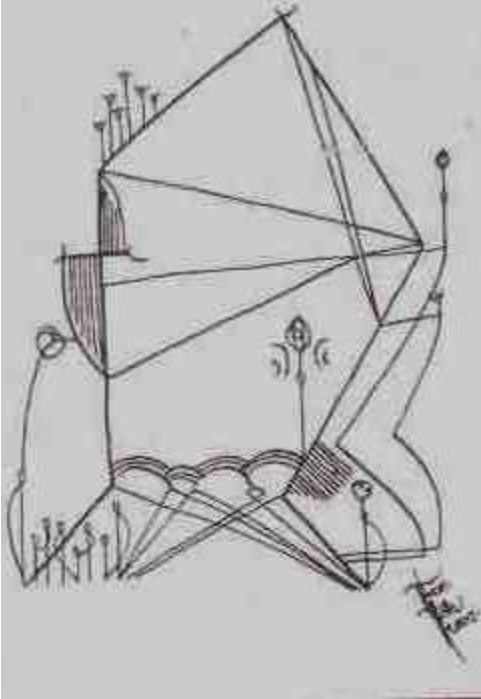
သူ့လက်တစ်ဖက်မှာ
 အဲဒီအရာကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့ရ
 သူ့လည်တိုင်နဲ့
 လှပတဲ့ နားရွက်ကလေးနှစ်ဖက်မှာ
 အဲဒီ ထူးဆန်းတောက်ပနေတဲ့အရာကို
 ကျွန်တော် မြင်တွေ့နေရ။

သူ့အိပ်မက်ရဲ့ အကြောင်းအရာနဲ့
 ကျွန်တော့်အိပ်မက်ရဲ့ အကြောင်းအရာ
 မတူညီသလိုဘဲ
 သူ့အိပ်မက်ကိုမြင်မက်တဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေနဲ့
 ကျွန်တော့်အိပ်မက်ကိုမြင်မက်တဲ့ ကျွန်တော့်မျက်လုံးတွေ
 မတူညီကြ။

ကျွန်တော့်အိပ်မက်က နေရောင်စူးရှနေခိုက်မှာ
 သူ့အိပ်မက်က ရွှေရောင်တောက်ပနေရဲ့။

သူ့လျှောက်တဲ့ ရှေ့ကလမ်းမှာ
 မော်တော်ကားတွေ ဖြတ်မောင်းသွားတယ်
 မပြောင်းလဲတဲ့ ယဉ်ကျေးတဲ့ကမ္ဘာရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေ
 ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ကြိုးတန်းလမ်းလျှောက်အကတွေ။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ထူးဆန်းမှုတစ်ခုပါပဲ
 သူ့လက်တစ်ဖက်မှာ
 အဲဒီအရာ

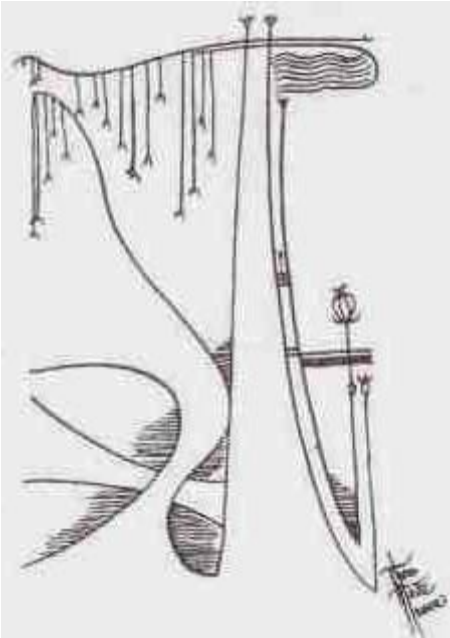

သူ့ရဲ့လည်တိုင်နဲ့
 လှပတဲ့ နားရွက်ကလေးနှစ်ဖက်မှာ
 အဲဒီအရာကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့ရ၊
 သူ့ရဲ့ နှလုံးသားတစ်ဝိုက်မှာ
 အဲဒီ ထူးဆန်းတဲ့ ရွှေရောင်အိပ်မက်ဟာ
 ဝင်းဝါတောက်ပ
 အိပ်မက်ခရီးရှည် ။ ။

၇၇၇၇၇

တိတ်ဆိတ်တဲ့ စင်္ကြံ

ညထဲမှာ
ကျွန်တော်တို့အတွက်
ကြယ်ပွင့်တွေရယ်၊ တိတ်ဆိတ်ခြင်းရယ်
အိပ်မက်ရယ်
ရှိတယ်။

ကြယ်ပွင့်တွေရဲ့စကားသံ
ကျွန်တော်တို့ မကြားကြရ
ဝေးကွာလွန်းလှရဲ့
သူတို့ရဲ့အလင်းပွင့်တွေကလည်း
အဲဒါကြောင့်ပဲ
သေးငယ်ပြီး ဖမ်းယူလို့မရနိုင်။

အမှန်တကယ် ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလို ခံစားနိုင်တဲ့
အိပ်မက်တွေဟာ

အနက်ရောင်ထဲမှာ
အဆုံးအစမဲ့
ဒါမှမဟုတ်....ပြာစတွေပဲလား။

ဆွဲသင်္ဘောတစ်စင်းရဲ့စက်သံက
ညရဲ့နံရံကို ရိုက်ခတ်နေဆဲ
တိတ်ဆိတ်တဲ့ စကြိုမှာ
ကျွန်တော် လျှောက်နေတယ်။ ။

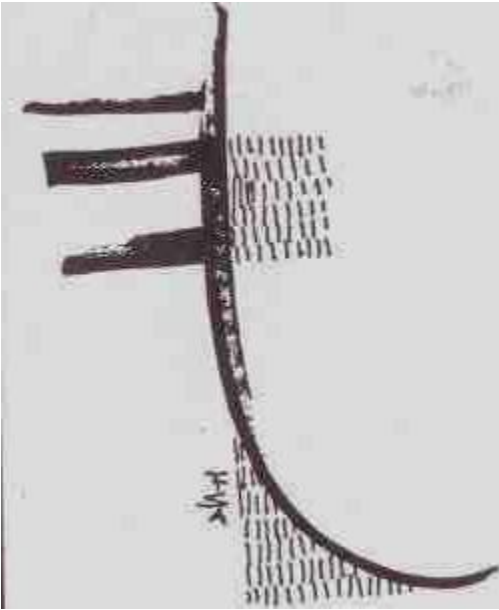

ငါ မင်းကို သတိရခြင်းဝါကျများ

မသန့်ရှင်းတဲ့အတွေးတွေကြားမှာ
ငါ မင်းကို သတိရတယ်။

ရှင်သန်ခြင်းက
မနက်ဖြန်လောက်ကိုတောင်
အတွေးမရောက်တော့ပါဘူး
ငါ မင်းကို သတိရစိတ်နဲ့လေ။

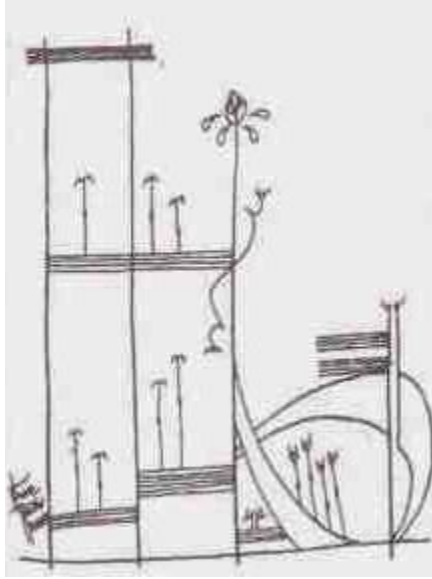
အဲဒီသတိရခြင်းတွေထဲတောင်
ကားသံတွေက ဖြတ်သွားတယ်
သတင်းတွေက ဖြတ်သွားတယ်။

အလွမ်းရဲ့ ခွာသံများ
(အဲဒီလိုခေါင်းစဉ်တပ်ရ ကောင်းမလား)
ငါ့ သတိရခြင်းတွေထဲ
ဒုန့်စိုင်းဝင်လာပြန်ရဲ့။

လူဖြစ်ရခြင်းအပေါ်
ပြင်းပျတံ့ခံစားမှုတွေ ရှိနေတုန်း
ခေါင်းစဉ်မဲ့နေတဲ့ အလွမ်းဟာ
ဘယ်မှာ ပြီးဆုံးပါ့မလဲ။

ငါ မင်းကိုသတိရရင်းနဲ့
ငါ မင်းကိုသတိရခြင်းဝါကျတွေ
သတိတရ ရေးဖွဲ့မိပါရဲ့။ ။

၀၃၀၃၀၃၀၃

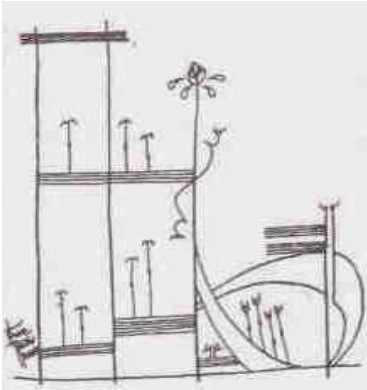
ကွက်လပ်များ

ကျောင်းသင်ခန်းစာ
ကွက်လပ်ဖြည့်ပုစ္ဆာတွေက အစ
အတွင်းအိတ်ကပ်ထဲက စာရင်းစာရွက်အဆုံး
သုညနောက်က ကိန်းဂဏန်းများ
အဆုံးမရှိ
ငါတို့ အသက်ဆက်ရှင်သန်နေရပုံ
တစ်ဘဝလုံးစာ
ဖြည့်ဖို့ချည်းပါပဲလား။

စိတ်က ဆာလောင်တယ်
ခန္ဓာကိုယ်က ဆာလောင်တယ်

ဆာလောင်မှုက အငမ်းမရ ဆာလောင်နေတယ်
အက်ရာသစ်တွေကို
ကိန်းဂဏန်းတွေနဲ့
ပိတ်ဆို့နေသလိုပါ။

အစားအစာ၊ ယုံကြည်မှု၊ အနုပညာ
...စသဖြင့်ရှိမယ်
စီးကရက်လို အပိုပစ္စည်းတချို့၊
အာသာမပြေတဲ့ ရေ
အချစ်လို တုပ်နှောင်မှု
.....စသဖြင့် ရှိမယ်
နောက်ကွယ်ကို လှုပ်ကြည့်လိုက်တော့
လပ်ဟာနေမှုများသာ....
လက်ဖျားမှာ
မျက်စိတစ်ဆုံးမှာ
ခြေဦးတည့်ရာမှာ
လည်ချောင်းထဲမှာ.....။ ။

ငြီးငွေ့

ဘယ်သူ
 ဟစ်အော်ရေတွက် အချက်ပေး နေခဲ့တာလဲ
 အိပ်မက်ထဲကပဲလား
 လမ်းတွေပေါ်ကလား
 အိပ်ပျော်နေတုန်း လန့်နိုးခဲ့ရ
 နေ့ရဲ့ နောက်ကို မလိုက်ချင်
 နေ့ရဲ့ နောက်ကို တရွတ်ဆွဲလိုက်နေရ
 အိပ်မက် မမက်ချင်
 အိပ်မက်တွေ မြင်မက်ရ
 လက်ပတ်နာရီ ပတ်မထားလည်း
 သွေးကြောတွေထဲမှာ
 နာရီသံတွေ ကြားနေရ။ ။

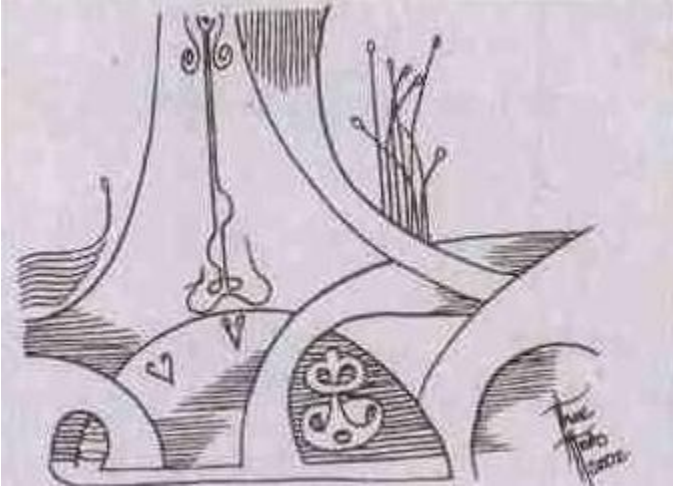
ပင်ကို အရှိတရား

လမ်းမတွေက ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမခံရပါဘဲ
 အခန်းထဲက ခြေလှမ်းလိုက်ရုံနဲ့
 လမ်းမပေါ်ရောက်ရ
 ကျွန်တော်သွားချင်ရာ အရပ်ကိုတော့
 လမ်းမက ခေါ်ဆောင်မသွားနိုင်။

ကိုယ့်ပင်ကို အရှိတရား
 မေ့တဲ့အခါမေ့
 ကျွန်တော့်မျက်လုံးတွေ
 ငေးချင်ရာငေး။

အဲဒီမှာ

ကဗျာတစ်ပုဒ် ကောက်ရတာမဟုတ်ပါ
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကဗျာတစ်ပိုဒ်
ပစ်ချထားခဲ့ခြင်းသာ
လေနှင့်ရာ လွင့်ပါးသွားခဲ့လေသလား။

ဆူညံသံတွေကြား
ကားဘီးနဲ့ ဖိနပ်တွေရှုပ်ထွေး
ကော်ဖီပန်းကန်ထဲက
ငြင်းခုန်သံတွေ.....
ကျွန်တော့်တူကလေး
(၁၀)နှစ်၊ လေးတန်းကျောင်းသား
(မနက်စောစောထ စာကျက်ရလို့လားမသိ)
အမှတ်တမဲ့ ပြောတယ်
လူတွေရဲ့ ခေါင်းထဲမှာ နာရီနှိုးစက်တွေ ရှိတယ်။ ။

အချီအချ ၃၅

အချိန်ကာလဆိုတဲ့
 စမ်းသပ်ခန်းထဲမှာ
 ကျွန်တော့်သွေးတစ်စက်ကို ဓာတ်ခွဲကြည့်လိုက်တော့
 အထီးကျန်ခြင်း ဆိုတဲ့
 အဖြေထွက်လာတယ်။

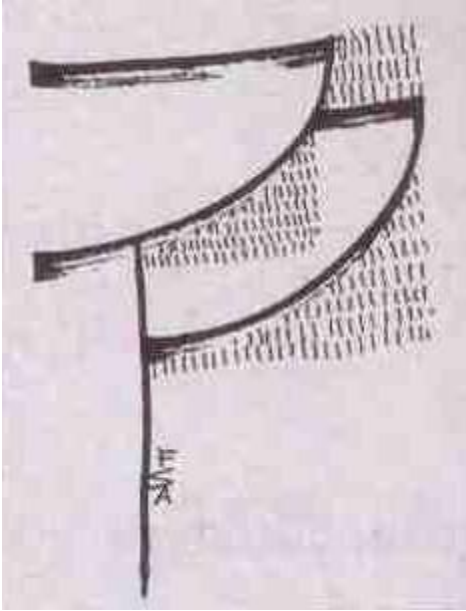
ဘာမှ မဖြစ်လောက်ပါဘူး
 ကုသစရာလည်း မလိုအပ်ဘူး
 ခေတ်ပေါ်ရောဂါတစ်ခုရယ်လို့
 ဂုဏ်တက်စရာလည်း မရှိပါဘူး
 မေ့ပစ်လိုက်ရုံ။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်ပြန်ခဲ့တယ်
 ပြီးတော့ ဆက်သွားတယ်။

ကိုယ်ရှင်သန်ရာဝန်းကျင်မှာတောင်
 နေရာထိုင်ခင်းကောင်းကောင်း မရနိုင်ခဲ့ဘူး။

ရပ်ကွက်ကလေးက
 နေ့မှာဆူတယ်
 ညမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် တိတ်ဆိတ်နေတတ်တယ်။

စိတ်ဟာ ဖန်ခွက်တစ်လုံးဆိုရင်
 ကျွန်တော်က
 ဖန်ခွက်ကို မှောက်လိုက်
 ဖန်ခွက်ကို လှန်လိုက်
 အိပ်မက်တွေ မက်လိုက်
 လမ်းတွေပေါ် လျှောက်လိုက်။

တစ်နေ့လုံး နုံးခွဲသမျှ
ပြုံးပြီးပြန်နိုင်ဖို့။

တစ်သက်လုံး ဆုံးရှုံးခွဲသမျှ
ဘာတစ်ခုမှ မရချင်တော့ဖို့။

ကံကြမ္မာ ချားရဟတ်ကြီး ပတ်မွေနေပုံ
အဝေးက ကြည့်စမ်းချင်ပါဘိ။ ။

၇၇၇၇၇၇

ဖျတ်ခနဲ တိမ်တိုက်များ

စာရွက်ဟောင်းတွေကြားမှာ
အရှိန်သေနေတဲ့
မုန်တိုင်းတစ်ခုကိုတွေ့ရတယ်။

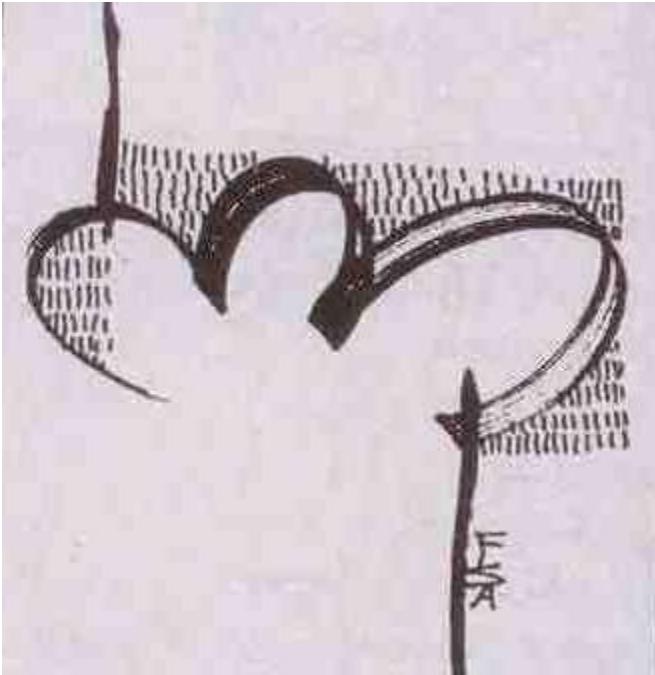
ပြတင်းပေါက်မှာတော့
ဟိုအရင်နေ့ရက်များအတိုင်း
ဆက်တင်အဟောင်းတစ်ခု
အစွဲအလန်းပဲ ဖြစ်နေမလား။

ညတွေ ညတွေဆို
ကောင်းကင်နတ်သမီးဟာ
ကြယ်ပွင့်တွေကြားမှာ လဲလျောင်းလို့
(သူ ဒီလိုပဲ မကြာခဏ ဖျားနာတတ်တယ်)။

အတိတ်ကို ပြန်ဖွင့်ကြည့်မိတော့
မို့ကပ်နေတဲ့ အရိပ်တွေ။

အမြင်အာရုံ ဝေဝါး ချို့ယွင်း
အကြည်ဓာတ်ဟာ ဒဏ်ရာအနာတရနဲ့
မနက်ဖြန်ကို
မျက်မှန်တပ် ကြည့်ရတော့မလား။

ပြတင်းပေါက်ကို
နောက်တစ်ခါ ထပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ
မိုးရွာပြီးစ
မျက်စိတစ်မှိတ်
လျှပ်တစ်ပြက်ပါပဲ။ ။

၀၅၀၅၀၅၀၅

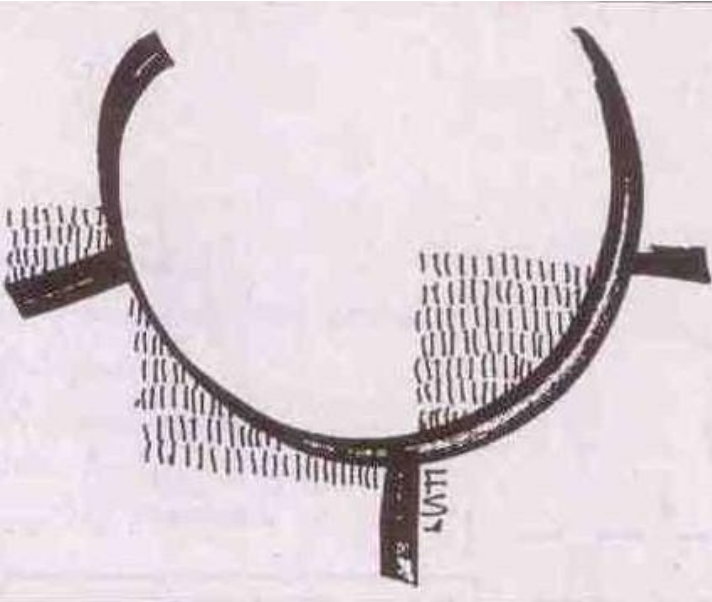
စွန်လွတ်သော

ကလေးတစ်ယောက်အကြောင်း

မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းကွင်းပြင်ရဲ့ မြေသားပေါ်
မတ်မတ်ရပ်ပြီး
ကလေးတစ်ယောက်
စွန်ကလေးကို လွှတ်နေတယ်
(နူးညံ့တဲ့ သူ့စိတ်ကလေးလည်း
ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပဲ)

လေမိစွန်နောက် လွင့်ပါမသွားသလို
သူရပ်နေတဲ့ မြေသားကလည်း
ကျုံ့ဝင်မသွားဘူး။

နောက်တော့
သူ စွန့်မလွှတ်တော့ပါ
မြေပုံညွှန်းအတိုင်း လမ်းများပေါ်
ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးနဲ့
ခရီး စတင်ထွက်ခဲ့တယ်။

သူ့ရှေ့ကို
ပိုမိုကောက်ကွေ့တဲ့ လမ်းကြောင်းတွေ
ရောက်လာကြ။

ဒီလိုနဲ့
ပိုပိုပြီး ရှည်လျားလာတဲ့
သူ့ အနက်ရောင်အရိပ်တွေ
ကြိုးတစ်ချောင်းလို တုပ်နှောင်ထားခြင်းကနေ

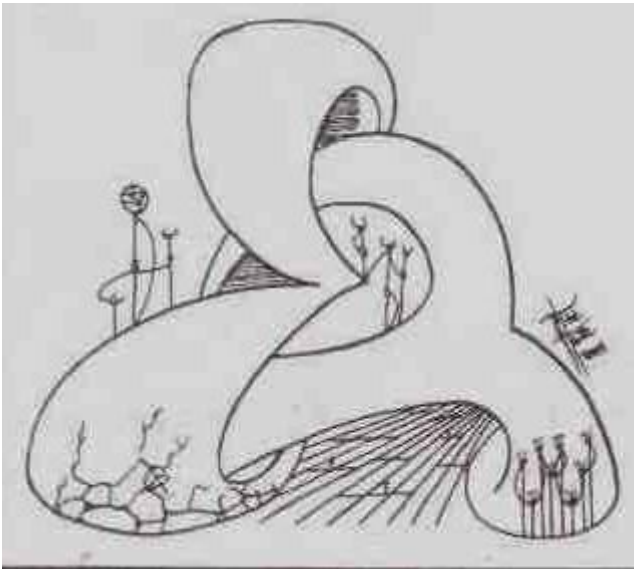
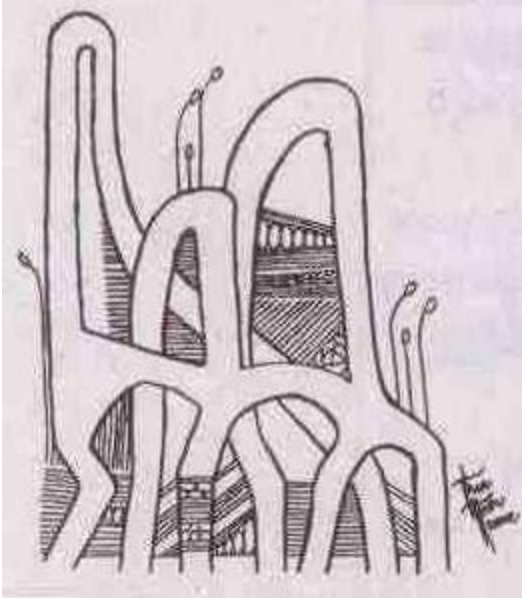
ရုန်းမထွက်နိုင်တော့။ ။

~~~~~

.. ..၂

သေဆုံးနေတဲ့ စီးကရက်တိုတွေကိုကြည့်ရင်း
ငါ့သီချင်းဟာ
မင်းအတွက်မှ ဖြစ်ခဲ့ရဲ့လား တွေးမိတယ်။
ပါးလွှာသောအရေပြားနှင့် ပေါ့ပါးရန်
မထူးခြားသောဇာတ်ကို ကရန်
ကွန်ပျူတာလှုပ်ရှားမှုကို နှိပ်ရန်
အရိပ်တစ်ခုခုအောက် နေသားကျရန်
အစရှိသဖြင့်
ငါနှင့် ငါ့ခြေ ငါ့လက်
ငါ့မျက်စိ ငါ့သွေးကြောများ။

အလိုဆန္ဒတချို့ကို
သော့တစ်ချောင်းနဲ့ မလဲနိုင်ခဲ့သေးဘူး။
ငါ့သီချင်းဟာ
ပုံပိုးမှု မပါသေးပါဘူး။
ဒီဘဝ ဒီမျှသာ
မျှော်လင့်ခဲ့ရိုး အမှားပါ။ ။

၆၆၆၆

ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခြင်း

ကျွန်တော့် စီးကရက်ထိပ်ဖျားက
ပြာတစ်တောင့် ကြွေကျသွားချိန်
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ
တစ်စုံတစ်ရာ ခြေချလိုက်မိသလား
ဒါမှမဟုတ် လွတ်ကျသွားခဲ့တာလား။

ပြီးပြီးပျက်ပျက်များ
မျက်လုံးများ၊ အရိုန်အဝါများ
ဆူညံသံများနဲ့ နှုတ်ဆက်ဟန်များ
ကြားမှာ။ ။

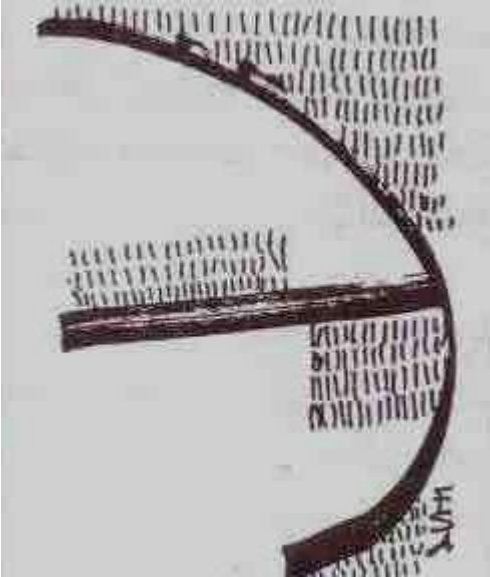
တကယ့် အဖြစ်အပျက်

ပျော့စိစိနဲ့ အတွင်းထဲကလာတယ်
လျှာပေါ် တွားတက်လာတယ်။

သိလိုက်ပြီ
မှန်ထဲမှာ ပကတိအရုပ်ရဲ့ နောက်ကွယ်က
မှုန်ရီ တုန်လှုပ်နေတဲ့
ကောက်ကြောင်းနက်အရိပ်။

ခပ်တင်းတင်း ဆွဲထားရသလို ဖြစ်မှာပါပဲ
အသက်ရယ်

တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝရယ်

ပြတင်းပေါက်က အတင်းတိုးထွက်လိုက်ရတဲ့
ဦးခေါင်းရယ်။

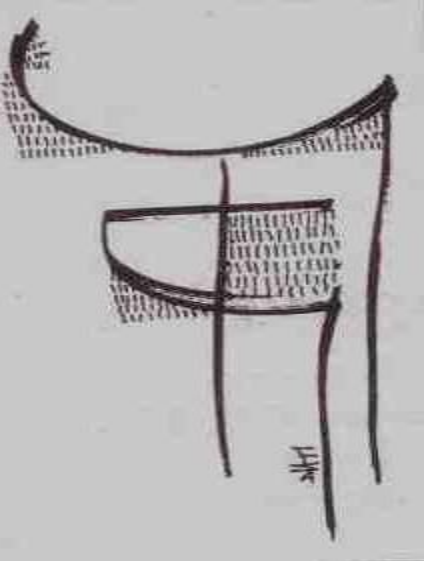
မြို့ဟောင်းတစ်မြို့
သဲလွန်စ တချို့သာ မြေပေါ်ကျန်ရစ်
ကျွန်တော် မထွက်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး
ကျွန်တော် မထွက်လို့
တကယ့်ကို မဖြစ်တော့ဘူး။ ။

~~~~~

မျက်လုံးတွေထဲ

မျက်လုံးတွေ
တစ်ခုချင်းစီကို မမြင်တဲ့အခါ
ကမ္ဘာဟာ
ငိုကြွေးခဲ့ရ။

ကြည့်လိုက်
ပင်ကိုသဘာဝ ပန်းချီကားချပ်ထဲ
ကြည့်လိုက်
ရင်ထဲကမျဉ်းကွေးတွေရဲ့ နောက်ကွယ်
ကြေကွဲမှု ကမ္ဘာငယ်ထဲ
ကြည့်လိုက်
အဖြူရောင်စစ်စစ် ကောင်းကင်ထဲ
ကြည့်လိုက်
စကားလုံးတို့မဲ့
ငြိမ်းချမ်းမှုအလွှာထဲ။

လူတိုင်းမှာ
သူငယ်ရဲ့ မျက်လုံးမျိုး ရှိတယ်။

ခဏလေးဖြစ်ဖြစ်
လှစ်ခနဲ မြင်ရမယ်။

မျက်လုံးတွေထဲ
ကြည့်လိုက်
ရက်စက်ချင်တဲ့ ဗီဇစိတ်တောင်
ရှိခဲ့ရင် ပျောက်သွားမှာ။ ။

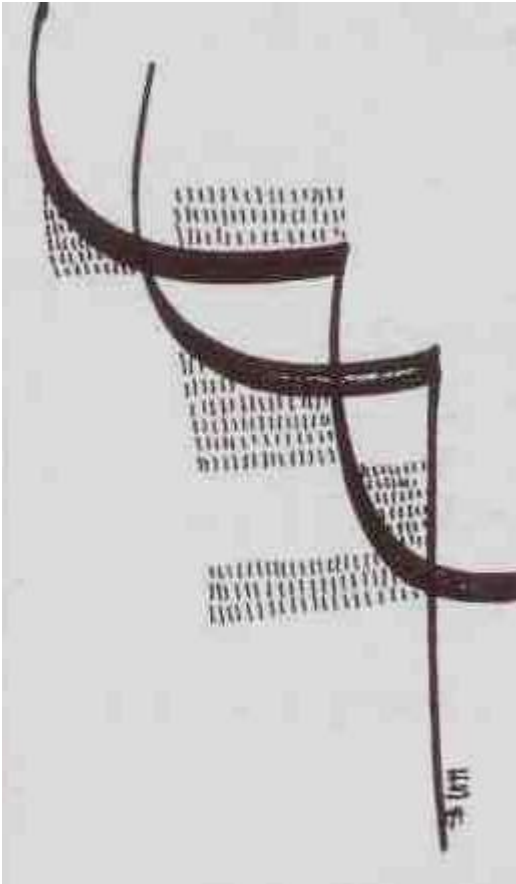
သစ်တော

သူတို့ရဲ့ နေရာဟောင်းကို
အဝေးက ငေးမောကြည့်နေကြတယ်။

အေးစက်နှင်းခဲ တောင်တန်းများဆီ
ရာစုနှစ်တွေထဲ
သူတို့ ရွေ့လျားသွားခဲ့ကြ။

ငြိမ်သက်ခြင်းရှိရာ
ငြိမ်ချမ်းခြင်းရှိရာ
ကမ္ဘာ့ရဲ့အတွင်းဘက်ဆီ
သူတို့ရွေ့လျားသွားခဲ့ကြ။

အခုတော့
အဝေးက ငေးမောကြည့်နေရုံမျှသာပေါ့
လွင့်တက်လာတဲ့ အခိုးအငွေ့တွေ

မိုးကောင်းကင်ကို ပိုမိုပူဇွန်းစေခဲ့
သူတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ
လောင်ကျွမ်းသေဆုံးခဲ့ရာ
ဌာတ်တချို့ နားခိုဖို့မျှ
ယဉ်ပါးသူတချို့သာ
အလှပြသက်သက် ကျန်ရစ်တော့တဲ့
သူတို့ရဲ့ နေရာဟောင်းကို။

အဲဒီလို သူတို့ ရွှေ့လျားသွားခဲ့ကြ
အဝေးက ငေးမောကြည့်နေခဲ့ကြ
မြို့ပြများဆီကနေ
သူတို့ တစ်စ တစ်စ အုပ် ဖွဲ့ ဆုတ် ခွာ သွား ကြ တယ်။ ။

(ဘီးလ်မက်ဂစ်ဘင်ရေး "သဘာဝလောက၏နိဂုံး" ကို ဖတ်ရှုပြီး ရေးဖွဲ့ပါသည်)

လမ်းကလေး

လမ်းကလေးရဲ့ခေါ်သံကို
သူ ငြင်းဆန်နေဆဲ။

သူ့လသာည ကြည်လင်ကောင်းကင်ရဲ့
အမှတ်မထင် ထောင့်တစ်ခုမှာ
စောင့်ဆိုင်း ချောင်းမြောင်းနေတတ်တဲ့
သားရဲတိမ်တိုက်တွေရှိတယ်။

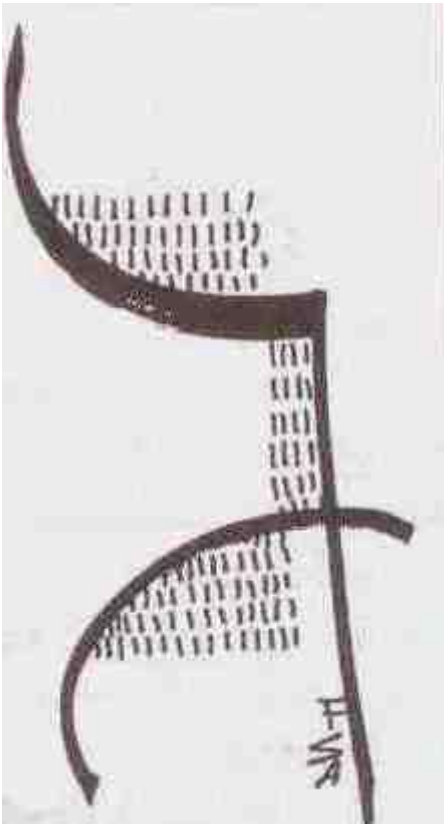
ခန္ဓာရဲ့ ယိမ်းအကကို
မလိုက်နာလိုတဲ့
အရိပ်တွေရှိတယ်။

သင်ဟာ
ညဉ့်နက်နက်ထဲ အရည်ပျော် စီးဆင်းသွားလေ့ရှိတဲ့
သင့် ညနေခင်းတွေကို ငြင်းဆိုနိုင်တယ်
သင့်အတွက် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်
သင့် မျက်လုံးတစ်စုံ
သင့် နားတွေကို ငြင်းဆိုနိုင်တယ်
သင်ငြင်းဆိုလို့ မဖြစ်နိုင်တာက
သင်ကိုယ်တိုင်ပါပဲ

သူကတော့ မိမိကိုယ်ကို ငြင်းဆိုလိုသူပေါ့။

လမ်းကလေးရဲ့ ခေါ်သံကို
သူ ငြင်းဆန်နေဆဲ။

သူဟာ
အိပ်မက်တစ်ခုမှာ အိပ်ပျော်စဉ်
မှော်ဝင်သစ်သီးတစ်လုံး
စားသုံးနေပျို
ကာလယန္တရားအိုတွေပေါ် ဖြတ် ပျံသန်းသွားလိုရဲ့။

အနံ့မရှိတဲ့ ရယ်သံတွေကို စားသုံးပြီး
 တံလျှုပ်ပူငွေတွေကို ထီးတစ်ချောင်းလိုဆောင်းလို့
 ခြေရာအဟောင်းတွေအကြောင်း တင်ဆက်လေ့ရှိတဲ့
 ဆေးလိပ်တစ်လိပ်နဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့
 သူ့ချစ်သူနဲ့
 မျဉ်းပြိုင်နှစ်ဖက်ရဲ့ ဆုံချက်တစ်ခုမှာဆုံစည်းဖို့
 လျှောက်လှမ်းဆဲပေါ့။

သူ့ကိုယ်တိုင်မသိတဲ့
 မသိမှုရဲ့ညှို့ငင်ချက်ပြင်းပြင်းထဲ
 သူ ငြင်းဆန်နေမိဆဲ။

တကယ်တော့
 သူဟာ ဟင်းလင်းပြင်
 သူဟာ ပြတင်းတစ်ချပ်
 သူ့ဟင်းလင်းပြင်ရဲ့ ပြတင်းပေါက်တစ်ချပ်သာ
 သူ ပိုင်ဆိုင်ပါရဲ့။

အသင်ဟာ
 သင့်ဟင်းလင်းပြင်ရဲ့ ပြတင်းတစ်ချပ်ကို
 ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ သိရရင်
 သင့်အမြင်က
 သင့်ခြေလှမ်းတွေအတွက်
 လမ်းကလေး ဖြစ်ပေးပေလိမ့်မယ်။

ငုတ်လှိုင်းနိုင်သမျှ သူ့ပင်လယ်
 စိုက်ဝင်နိုင်သမျှ သူ့တောအုပ်
 သူ့ရဲ့ ဖမ်းဆုပ်လက်ထဲကနေ
 တစ်ခဏချင်း အငွေ့ယုံ

အရှိန်တစ်ခုသာ တုန်ခါကျန်ရစ်။

လမ်းကလေးရဲ့ခေါ်သံကို
သူငြင်းဆန်နေဆဲ။

မေးခွန်းတွေ
မေးခွန်းတွေက အဖြေတွေနဲ့
ရှေ့နောက်အစီအစဉ် အမျိုးမျိုး
ဆင်ခြင်တုံ့မူ ကြိုးတစ်ချောင်းပေါ့
သူ့ခြေအစုံကို တုပ်နှောင်ဆဲ။

သူ့ဟင်းလင်းပြင်ရဲ့ ပြတင်းတစ်ချပ်
ပြတင်းတစ်ချပ် ပိုင်ဆိုင်သူရဲ့
အမြင်ကပေးတဲ့ လမ်းကလေး
လမ်းကလေးဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ဖို့။

သူ့နှလုံးသားကို သူ
ထွန်းညှိလိုက်ဖို့ပါ။ ။

ကဗျာရေးသားခဲ့သော ရက်စွဲများနှင့် ပါဝင်ခဲ့သော မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များမှတ်တမ်း

အခန်း	အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၂၊ Golf မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၅။
မိုးစက်များ	အမှတ် ၁၉၉၊ ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ စက်တင်ဘာ-၂၀၀၁။
တနင်္ဂနွေနေ့	အမှတ် ၆၁၊ ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်-၁၉၉၅။
လမ်းလျှောက်ခြင်း*	အမှတ်၁၀၊ ပိတောက်ပွင့်သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၅။
ကမ်းခြေရွာ	အမှတ် ၉၊ သရဖူမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၆။
ငါငေးမောနေမိတဲ့ သစ်ပင်	အမှတ် ၆၉၊ ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ မေ-၁၉၉၆။
နာရီ	(၁၉၉၅)
ဖုန်မှုန်များ	(၁၉၉၅)
လေထန်သောနေ့	(၁၉၉၅)
... .. ၁	(၁၉၉၇)
အဆန်စီးဆင်းခြင်း*	အမှတ် ၁၅၈၊ ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ဧပြီ-၁၉၉၈။
အမှန်နဲ့အမှားများ*	မြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်း၊ ဧပြီ-၁၉၉၉။
ကြော်ငြာ*	အမှတ် ၆၉၊ ရနံ့သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ ဇူလိုင်-၁၉၉၉။
အနမ်း*	မြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်-၁၉၉၉။
နှစ်	(၁၉၉၈)၊ အမှတ် ၁၀၊ ယနေ့ခေတ်ဂျာနယ်၊ ၈၊ ၂။
၂၀၀၀။	
စကားလုံးများ မွေးဖွား သေဆုံးတဲ့ကမ္ဘာ	(၁၉၉၉)၊ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ မတ်-၂၀၀၀။
သံကြိုးစာ	အမှတ် ၂၅၊ ယနေ့ခေတ်ဂျာနယ်၊ ၁၃၊ ၆၊ ၂၀၀၀။
ခရီးစဉ် နှစ်	အတွဲ ၁၀၊ အမှတ် ၃၊
	မိုးဂျာနယ်၊အောက်တိုဘာ-၂၀၀၀။

ကျွန်တော့်နှလုံးသားကို	
ကျွန်တော် မထွန်းညှိနိုင်သေးသရွေ့	အမှတ် ၁၁၀၊ မြားနတ်မောင်မဂ္ဂဇင်း၊
	ဇူလိုင်-၂၀၀၀။
အဖြူရောင်ကောက်ကြောင်း	အမှတ် ၂၊ FACES(မုခ)မဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်-၂၀၀၁။
အိပ်မက်အဝါရောင်	အမှတ် ၈၊ သက်တံရောင်စဉ်ဂျာနယ်၊ ၁၆၊ ၁၂၊
	၂၀၀၁။

တိတ်ဆိတ်တဲ့စင်္ကြံ
 ငါ မင်းကို သတိရခြင်းဝါကျများ
 ကွက်လပ်များ
 ပြီးငွေ
 ပင်ကိုအရှိတရား
 အချီအချ ၃၅
 ဖျတ်ခနဲတိမ်တိုက်များ
 စွန်လွတ်သောကလေးတစ်ယောက်အကြောင်း
 ၂
 ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခြင်း
 တကယ့်အဖြစ်အပျက်

အမှတ် ၁၀၆၊ စတိုင်သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ ဧပြီ-၂၀၀၂။
 အမှတ် ၁၊ PEOPLE မဂ္ဂဇင်း၊ ဧပြီ-၂၀၀၂။
 အတွဲ ၃၊ အမှတ် ၄၊ ရတီမဂ္ဂဇင်း၊ ဇွန်-၂၀၀၃။
 (၁၉၉၇)
 (၁၉၉၇)၊ ရုပ်ရှင်သဏ္ဍာမဂ္ဂဇင်း။
 ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၂။
 (၂၀၀၁)
 (၂၀၀၁)
 (၂၀၀၂)
 (၂၀၀၂)
 အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၁၄၊ Idea မဂ္ဂဇင်း။

မျက်လုံးတွေထဲ
 သစ်တော
 လမ်းကလေး
 ၂၀၀၁။
 *ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာ ၁၀

ဩဂုတ်-၂၀၀၂။
 အမှတ် ၃၁၊ Beauty မဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်-၂၀၀၂။
 အမှတ် ၉၃၊ ရနံ့သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ စက်တင်ဘာ-၂၀၀၂။
 (၁၉၉၃)၊ အမှတ် ၇၃၊ ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီ-
 စက်တင်ဘာ-၂၀၀၁၊ အားမာန်သစ်စာပေ

